

Iz Washingtona.

PRICEL SE JE BOJ, DA VLADA ZDRUŽENIH DRŽAV TRAJNO LASTUJE ŽELEZNICE. — OPOZICIJA V KONGRESU PROTI ZOPETNI IZROČITVI V PRIVATNE ROKE JE MOČNA V TRENUTKU, KO ČAKA SLEDNJI POSLANEC PREDSEDNIKA. — REVIZIJA VOJNODAVNE POSTAVE.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 5, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 4. januarja. — S poslanico predsednika Wilsona glede železnice, ki bo objavljena danes v kongresu, se bo resno pričel boj proti povratku železnice v privatne roke. Izvršili so uarte, da se vrine v katerokoli zakonodajo klavzolo, ki bi preprečevalo vladi, da opusti nadaljno kontrolo operacij železnice brez privolenja kongresa.

Veliko število kongresnikov, ki so bili dosedaj precej mlajni glede vprašanja vztrajnega lastništva, so sedaj mnenja, da se bo še pred koncem vojne sprejelo postavje, ki bodo imele za predmet nakup vse železniške lastnine.

Principi, ki bodo sledili kot temelj za argumente v prilog take zakonodaje, niso novi.

Glede vsebine pridesnikove poslanice se ni objavilo ničesar nadaljnega, vendar pa se zanesljivo pričakuje, da bodo glavne točke naslednje:

1. — Ustvaritev sveta auditorjev s tremi člani, ki naj bi se finančno poravnali z železnicami, katere poravnave bi bile potrebne od časa do časa.

2. — Jamstvo, da se bo železniško lastništvo vzdržalo v dobrem popravnem stanju kakor hitro bo prevzela vlada kontrolo obrata.

3. — Jamstvo, da se zagotovi čisti obratni dobiček, kar bo po mnenju kongresa preprečilo vsako kršenje akcij obvezni in drugih železniških vrednosti.

Predlagali bodo, da se določi renumeracija na podlagi dogodkov tekom zadnjih treh let, končujočih se s 30. junijem leta 1917, kar smatrajo za primerno.

Določbe za take apropracije, potem katerih bodo železnice zamogle poravnati dozorele obveznosti tekom dobe vladnega obratovanja ter nadalje apropracije, ki so neposredno potrebne za nabavo železniške opreme, glede katere je izjavil generalni ravnatelj McAdoo, da so velike železnice v veliki potrebi.

Washington, D. C., 4. januarja. — Sen. R. Smoot iz Utah bo predložil naslednji teden celo vrsto amendingov, o katerih izjavlja, da so določeni za izravnavo neenakosti in drugih napak v vojnodavni postavi.

Ta akcija bo dajala izraza zahtevam, ki so jih od vseh strani stavili na kongres in sicer glede revizije in poprave gotovih določb te postavje.

Cilj akcije je popraviti neenakosti v obdačenju ter bo dovoljevala ustroj, ki bo pravičen in priprost za vsakega, kateri spada pod določbo te postavje.

Sen. R. Smoot je izgovoril nekaj, kar je dejansko nadomestna predloga.

Voditelji, tako v senatu kot v poslanski zbornici bodo z veseljem pozdravili predložitev take predloge, ki naj bi tvorila temelj za revizijo vseh vojnodavskih postav.

Nova predloga zametuje vse določbe glede prevelikih dobičkov od prvega do zadnjega ter določa novo osnovno postavjo za prevelike in vojne dobičke z noivm ugotovitvami glede kapitala.

Predloga je pisana v priprostitih in direktnih besedah ter je namenjena, da jo razume pri prvem čitanju vsaka oseba, ki mora plačevati davke in vsak vladni uradnik, ki mora ta davek oceniti ter ga skolektati.

Senator je rekel:

— Bil je moj namen, da napravim določbe glede prevelikega vojnega davka v postavi razumljive za vsakega. Predloga vsebuje novo definicijo nalaganja kapitala, ki bi bila pravična z avse stroke trgovine.

Skupni dohodek iz tega dela postavje bo dvatisoč petdeset milijonov dolarjev napram tisoč sedemdeset enoinšestdeset milijonov za isto sekcijo vojnodavne postavje kot jo je sprejel kongres preteklo jesen.

Nova odredba zavrača tudi sistem con povišanih pristojbin za vse poštno pošiljkatve drugega razreda.

Ta stvar je izpuščena iz predloga, ker ni spadala v davčno postavjo.

Upravo teh pristojbin naj bi se prepustilo komiteju poštnega urada in poštne železnice ter bi se celo stvar predložilo posebni zakonodaji.

V novo odredbo je vključena tudi nova uravnavna dohodninskega davka.

To obliko obdačenja se napravlja v predlogi bolj priprosto potom postavje, ki se tiče vseh dohodkov preko gotovega zneska.

Odpušteni grški častniki. — Sprejeti navodil sedanje vlade in so vedno izražali svoje prepričanje o končni nemški zmagi in da bo Konstantin zopet postavljen na prestol.

Athens, Grška, 4. januarja. — Vojni minister je izjavil, da se več kot 400 častnikov grške armade je bilo odstavljeno in so jih bodno na otokih, kamor so jih odstranili iz Aten, ker niso hoteli stati.

Iz zakladniškega departmenta.

IZPLAČEVANJE OBRETNIH KUPONOV POSOJILA SVOBODE. TROŠENJE JE V SEDANJH TEŽKIH ČASIH PRAV NARAVNOST KRIMINALNO — PRAVI ZAKLAD. TAJNIK McADOO.

Obretni kuponi obveznic posojila svobode so izplačljivi pri vsaki rezervni banki ali podzakladnici v Washingtonu ter vsaki narodni banki, ki je splošno zakladnišče vladnih denarnih zaloz; vse te banke morajo vnovčiti te kupone brez vseh pristojbin.

Zakladniški department domneva, da ne bo nobena banka ali trusna družba, ki ima v svojem depozitu dohodke Liberty obveznic ali zakladniških certifikatov, računala kako svoto za kolektiranje kuponov ter plačala dotično svoto lastniku v gotovini.

Usluga, ki jo višje bančni zavodi z umovčenjem teh obretnih kuponov, je velika, vendar pa se upa, da bodo vsi depozitarji to službo brezplačno kot domoljubno dolžnost.

— Trošenje sedaj ni ničesar drugega kot kriminalna stvar — pravi zakladniški tajnik McAdoo. — Dolžnost ameriškega naroda, da varčuje pri porabi hrane ter drugega materiala in da varčuje tudi z denarjem, se ne more prepogovoreti.

— Trošenje sedaj ni ničesar drugega kot kriminalna stvar — pravi zakladniški tajnik McAdoo. — Dolžnost ameriškega naroda, da varčuje pri porabi hrane ter drugega materiala in da varčuje tudi z denarjem, se ne more prepogovoreti.

Pomanjkanje v Nemčiji.

PO CELI NEMČIJI JE POLJE SLABO OBRODILO. — DEŽELI PRETI LAKOTA — ZELO SLABA JE BILA KROMPIRJEVA LETINA. — SKRAJŠALI BODO RACIJE KRUHA IN MESA. — IZ ZAVZETEGA OZEMLJA BODO POBRALI VEŠ ŽIVEŽE. — KERME NI DOVOLJ. — HUŠJI ČASI SE BLIŽAJO.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 5, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 4. januarja. — Mesec november kaže na najbolj temno dobo v zgodovini živiliških zaloz v Nemčiji. Ne sicer v dejanskih zalozah, pač pa z ozirom na zimo in pomlad. Javnost je že izvedela, da je bil kršni pridelek pomanjkljiv in slab pridelek v krmi za živino; toda tekom sececa so prihajala še druga odkritja, ki so morala imeti na nemško mislečo prebivalstvo naravnost katastrofalen učinek. Zaloge zelenjave je splošno neprimerna. Težko se more pričakovati pomoči od ribjega trga in pričakovati se mora, da se bodo že zdaj tko majhne zaloge mleka, sirovega mesa in masti še zmanjšale.

Konečno postaja jasno, da je krompirjeva letina v najvišji meri vznemirljiva. Mnogoštevne cennitve je tako vznemirljiva, da je narod ne mara sprejeti, ter navižlja kmete lažnjivce in priporoča, da pokličejo vojaštvo, da bo zaplenilo zaloge. Na različnih krajih je pa tudi kakovost zelo slaba in celo tako, da se more z vsoto gotovostjo računati na izvanredni odstotek pri izgubah.

Za gotovo se domneva, da se bodo v zgodnji pomladi morale prikrašiti krušne in mesne racije, navzile temu, da se na vso moč poskuša pobrati vse druge prideleke v zasedenih teritorijih. To postopanje se izvršuje do najskerajnejše meje, tako da morejo prebivalci v zavzetem ozemlju pričakovati, da jih doleti popolna lakota v blagor Nemčije.

Da se podaljšajo zaloge kruha, so bile izdane odredbe, da se bolj rabi krompirjeva moka. Toda to je zelo težavno, ker primanjkuje krompirjeve moke. Zdaj se mora do februarja kruh vmesiti s krompirjem, o katerem postopanju se dvomi, da bi bilo priporočljivo.

Pridelek živinske kreme je splošno nezadosten. Zaradi tega se morajo klati prašiči; goveja živina izgublja na tež; in je pridelek mleka in mlečnih produktov je vedno manjši.

V nikakem oziru ne morejo ribe nadomestiti mesa, kajti zaloz rib so zelo revne in oblasti tudi ne pričakujejo v tem oziru nikakega izboljšanja.

Poglavitna zasilna hrana je sočivje, toda v mnogih krajih so bili trgi s vrtnimi pridelekmi zelo slabi; za dobelo so se ognili predelanci.

— V nikakem oziru ne morejo ribe nadomestiti mesa, kajti zaloz rib so zelo revne in oblasti tudi ne pričakujejo v tem oziru nikakega izboljšanja.

Poglavitna zasilna hrana je sočivje, toda v mnogih krajih so bili trgi s vrtnimi pridelekmi zelo slabi; za dobelo so se ognili predelanci.

— V nikakem oziru ne morejo ribe nadomestiti mesa, kajti zaloz rib so zelo revne in oblasti tudi ne pričakujejo v tem oziru nikakega izboljšanja.

Poglavitna zasilna hrana je sočivje, toda v mnogih krajih so bili trgi s vrtnimi pridelekmi zelo slabi; za dobelo so se ognili predelanci.

— V nikakem oziru ne morejo ribe nadomestiti mesa, kajti zaloz rib so zelo revne in oblasti tudi ne pričakujejo v tem oziru nikakega izboljšanja.

Poglavitna zasilna hrana je sočivje, toda v mnogih krajih so bili trgi s vrtnimi pridelekmi zelo slabi; za dobelo so se ognili predelanci.

— V nikakem oziru ne morejo ribe nadomestiti mesa, kajti zaloz rib so zelo revne in oblasti tudi ne pričakujejo v tem oziru nikakega izboljšanja.

Z laške fronte.

Ob italijanski fronti se vrše vroči artilerijski spopadi. — Vsi nemški napori so brezuspešni.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 5, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Rim, Italija, 4. januarja. V naslednjem je besedilo uradnega poročila:

Včeraj smo koncentrirali svoj artilerijski ogenj v gorskih okrajih, v dolini Lagarina, pri Col della Beretta ter v okolici Cismone.

Aktivnost sovražnih baterij se je povečala proti našim pozicijam na Monte Altissimo, vzhodno od Gardskega jezera ter proti našim komunikacijskim črtam ob gori Pallon in gori Tomba.

Francoske patrulje so vjele nekaj jetnikov pri Monfenera, angliška artilerija je pa vprizorila zelo uspešne artilerijske protinapade pri Monsigno (vzhodno od Piave v bližini Vidorja).

V obrežni coni je bilo več izbruhov artilerijskega ognja. Spopadi med patruljami so se pripetili na obeh straneh vzhodno od Cavazucheria.

Nek naš letalec je izstrelil nek sovražni zrakoplov, drugega pa naša artilerija.

Zadnjo noč so vprizorili sovražni letalec polet nad ozemljem med Piavo in Bacciglioni ter vrgli več bomb na obljudene kraje, med njimi tudi nad Treviso in Padovo.

V Trevisu so povzročili samo malenkostno materialno škodo, dočim ni bila nobena oseba niti mrtva niti ranjena.

V mestu Padovi, ki je bilo takorekto cilj napada, je izbruhnil na par krajih požar, nekaj privatnih poslopij je bilo pa razdejanih.

Šest oseb je bilo ranjenih, med njimi dve ženski in nek starec.

Vojna poročila.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 5, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 4. januarja. — V krajevnih bojih v bližini Canal du Nord so bile štiri naše postojanke v tem okraju potisnjene nazaj za majhno razdaljo.

Pogrešamo nekaj naših vojakov. Poleg običajne artilerijske aktivnosti ni ničesar, da bi se poročalo.

Berlin, Nemčija, 4. januarja. — Na celi fronti so se vršili živalni artilerijski boji; bilo je jasno in izrazito vreme.

V angleških napadih vzhodno od Ypresa in severno od La Bassee kanala smo zajeli njetnike in strojne puške.

Od torke je sovražnik v zračnih bojih in v sled topovskega ognja izgubil 23 aeroplanov in dva opazovalna balona.

Razstrelba municijske zaloge. — True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 5, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Stockholm, Švedska, 4. januarja. Neko poročilo iz Haparande listu "Tidningen" pravi, da se je pred kratkim razletelo municijsko skladišče na ruski jugozapadni fronti.

Porušena so bila vsa poslopja v okrožju dveh kilometrov.

Uničena sta bila tudi dva vlakla napeljena s kozaki, ki so bili na potu v donsko okrožje.

Usmrčenih jih je bilo 2000.

Pripoznanje finske republike. — True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 5, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 4. januarja. — Švedski ministrski svet je v svoji seji, kateri je predsedoval kralj Gustav, sklenil, da prizna neodvisnost Finske.

STENSKO KOLEDARJE. — Švedski ministrski svet je v svoji seji, kateri je predsedoval kralj Gustav, sklenil, da prizna neodvisnost Finske.

Švedski ministrski svet je v svoji seji, kateri je predsedoval kralj Gustav, sklenil, da prizna neodvisnost Finske.

Švedski ministrski svet je v svoji seji, kateri je predsedoval kralj Gustav, sklenil, da prizna neodvisnost Finske.

Švedski ministrski svet je v svoji seji, kateri je predsedoval kralj Gustav, sklenil, da prizna neodvisnost Finske.

Puski poziv.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Jan. 5, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Petrograd, 4. januarja. — Naslednjo resolucijo, s katero je Rusija zavrgla nemške mirovne pogoje in ki je obenem poziv na narod centralnih držav, je danes sprejel izvrševalni odbor sovjeta vojaških in delavskih delegatov:

— Ta skupščina potrjuje dejstvo, da načrt, katerega so razgledili zastopniki četverozveze v Brest-Litovsku, v principu priznava sklenitev miru brez aneksij in vojne odškodnine. To priznanje postavlja podlago za poznejša pogajanja s ciljem, da se sklene splošni demokratični mir.

Toda že v tej deklaraciji so zastopniki nemške vlade odklonili, da bi dovolili pravico zatiranih narodov in kolonij, ki so bile v njihovi posesti pred vojno leta 1914, da bi odločevali svojo usodo.

Ta omejitve, katero je ruska delegacija takoj sporočila, kaže na gospodujoče stranke v Nemčiji, ki je po ljudskem gibanju prisiljena, da dovoli koncesije k principom demokratičnega miru, toda pri vsem tem poskuša uničiti to idejo v smislu svoje lastne avstrijske politike.

Avstrijsko-ogrska delegacija, ki je postavila praktični položaj miru na vzhodu, še nadalje izpreminja svojo idejo o pravičnem in demokratičnem miru. Ta deklaracija je bila izdana z ozirom na dejstvo, da avstrijska in nemška vlada ne marta jamčiti, da se njihove armade takoj in nepreklono umaknejo iz zasedenega ozemlja Poljske, Litvinske in Kurlandije ter delov Livonije in Estonije.

V resnici prebivalstvo Poljske, Litvinske, Kurlandije in drugih dežel, katere imajo zasedene druge države, ne more izraziti svojega mišljenja, dokler se ne vrne domače prebivalstvo v kraje, katere so zapustili.

Trditve nemške delegacije, da je bila volja naroda v imenovanih deželah že izražena, nima nikake podlage.

Pod prekim sodom in pod jarmom vojaške cenzure narodi v zavzetem ozemlju ne morejo izraziti svojega mišljenja. Dokumenti, na katere naslanja nemška vlada svojo trditve, samo izražajo mišljenje nekaterih privilegiranih skupin in nikakor ne volje ljudske mase v teli teritorijih.

Zdaj razglasujemo, da ostane ruska revolucija zvesta mednarodni politiki. Branimo pravico Poljske, Litvinske in Kurlandije, da dejansko in svobodno razpolaga s svojo lastno usodo.

Nikdar ne bo priznala pravice, da bi tuj narod postal svojo voljo nad katerikoli drug narod.

Ta skupna seja zahteva, da se mirovna pogajanja po zneje pošljejo nevtralnimi državam in naroča vojaškim in delavskim sovražem, da odredijo vse, da se to izvrši.

Rečemo narodom Nemčije, Avstrijske, Turčije in Bolgarske: "Pod vašim pritiskom so morale vaše vlade sprejeti geslo brez osvajanj in vojne odškodnine, toda pred kratkim so poskušale nadaljevati svojo staro politiko izgovarjanja. Pomnite, da sklenitev takojšnjega demokratičnega miru bo dejansko in pred vsem odvisen od vas. Na vas zrejo vsi evropski narodi, izčrpani in izkrvavljeni vsled take vojne, kakršne še ni bilo nikoli, da ne dovolite avstrijsko-nemškemu imperijalistom, da bi napovedali vojno revolucijonarni Rusiji zaradi podjarmljenja Poljske, Litvinske, Kurlandije in Armenije."

Petrograd, Rusija, 4. januarja. Boljševiki so določili, da se odprti zaseden ruske narodne skupščine 18. januarja in se domneva, da sedaj obstoji kvorum 400 članov.

London, Anglija, 4. januarja. — Petrogradski poročevalci "Exchange Telegrapha" pravi, da je odstavljni premjer Kerenski pripravljen poročilo o svoje delovanju tekom dobe prve revolucije in bo predloženo narodni skupščini. V poročilu so zapopadene vse podrobnosti ofenzive v juniju in navaja vzrok, zakaj se je Kerenski odločil, da se prejšnji car Nikolaj prepelje v Sibirijo. Ruski komisarji in vojne odškodnine, toda pred kratkim so poskušale nadaljevati svojo staro politiko izgovarjanja. Pomnite, da sklenitev takojšnjega demokratičnega miru bo dejansko in pred vsem odvisen od vas. Na vas zrejo vsi evropski narodi, izčrpani in izkrvavljeni vsled take vojne, kakršne še ni bilo nikoli, da ne dovolite avstrijsko-nemškemu imperijalistom, da bi napovedali vojno revolucijonarni Rusiji zaradi podjarmljenja Poljske, Litvinske, Kurlandije in Armenije."

Washington, D. C., 4. januarja. Danes je kongresna zastopnica Miss Jeannette Rankin iz Montane v resoluciji izjavila, da vlada prizna pravico Irsko do politične neodvisnosti in da štejemo Irsko med one dežele, za katerih demokratičnejšo se borimo.

Miss Rankin je tudi stavila resolucijo, ki pooblašča predsednika, da zahteva tekom vojne od vseh delodajalcev, da dajejo delavkam isto plačo kot moškim. Vložila je predlogo, da se izenačijo plače moških in ženskih vladnih delavcev, ako imajo isto delo.

Vojaki, vojni ujetniki, sorodniki, prijatelji in znanci.

Poskrbujemo denarna izplačila v Franciji, na Angliji, v Rusiji in Italiji.

Kadar nam pošljete denar, priložite tudi dopisnico ali pismo, katero ste prejeli od tam, kjer se ima plačilo izvršiti, na ta način nam pomagajte sestaviti pravilni naalov.

TVERKA FRANK SAKSER,

68 Cortlandt St., New York, N. Y.

Iz stare domovine.

Smrtna kosa.

V Babnem polje je dne 16. novembra umrla Marija Weber, posestnica, gostilničarka in tagovka, stara 64 let.

V Litiji je dne 20. novembra umrla zasebnica Frančiška Tič, stara 75 let.

V Rožni dolini št. 85 pri Ljubljani je dne 20. novembra umrla učenka VI. razreda ljubljanskega liceja Marija Marinko, stara 18 let. Pokopali so jo na Viču.

Velikanska škoda.

Zupan iz Ozeljane se je mudil te dni doma in si ogledal poškodbe po občini. Hudo so trpele polja in stavbe, le malo bo stanovanj za silo. Kar se tiče vrnitve domov, ni niti misliti na to, da bi se mogli vsi občanarji hkratu vrniti. Predvsem je treba, da se oglasijo delavne moči, ker teh potrebujejo v prvi vrsti. Drugi se bodo mogli vračati pozneje, ko se popravijo bivališča in poskrbi za aprovizacijo občine.

Cene vina na Sp. Štajerskem.

Iz Maribora se poroča: Kljub nenavadno dobri vinski letini so poskočile zopet izdatno vinske cene. Najljubša vina se kupujejo sedaj liter po 3 krono, srednja po 5 kron in vina boljše kakovosti celo od 7 do 9 kron.

Cene za seno.

Cena za seno znaša sedaj 23 K za 100 kilogramov, in sicer za celotno kranjsko deželo. Za razdelitveno poslovno deželno mesto za krmila v Ljubljani je pa cena za seno določena na 34 kron in sedaj misli maršikdo, da se je cena sena sploh na to višino dvignila. To je pa pomota. Ta cena 34 K velja le za razdelitveno poslovno deželo v Ljubljani, ki prodaja seno na drobno, in sicer z ozirom na to, ker ima s to prodajo toliko večje dobavne in režijske stroške.

Ta preluba enakopravnost!

Iz Celja pišejo ljubljanskemu "Slovenskemu Narodu" sledeče: Pravni praktikant Rudolf Fohn je zapustil okrajno sodišče v Mariboru z najboljšo kvalifikacijo, čeprav je urad do skrajnosti zanemarjal; predstojnik okrajnega sodišča nadsvetnik D. mu je opetovano zatrejal, da ga je Pitreih najpogostje priporočal. Tudi se je Fohn javno hvalil, da sta mu svetnik M. in okrajni sodnik dr. O., katerima je bil pridelen, na svojem stanovanju diktirala sodbe, na podlagi katerih sta ga potem dobro kvalificirala. Vse to seveda samo zaradi Fohnovih rodbinskih zvez in nemškega mišljenja. Njegov kolega R., edini slovenski praktikant, ki je po izbruhu vojne vstopil pri mariborskem sodišču v prakso, je vsled vednih sikan po 13mesečni brezplačni praksi izstopil iz službe. Njemu se je šlo za največjo napako to, ker je obiskoval neko kranjsko gimnazijo in pozneje študiral na češki univerzi v Pragi. V tem tiči sistem, ki se je posebno jasno pokazal pri zadnjih sodnih imenovanjih, ko so posamezni nemški sodniki daleč preskočili svoje boljše kvalificirane slovenske kolege. To je dovolj jasno povedano.

Važen obisk v Zagrebu.

Dne 15. novembra je dospel v Zagreb sektijski načelnik in tajni svetnik baron Nagy iz cesarske kabinete pisarne, ki je obiskal bana Mihajlovića, nadškofa dr. Bauerja, predsednika stola sedmorice, tajnega svetnika Posilovića, oddelne predstojnika dr. Kriškovića, dr. Badaja, Rojca in Bauerja ter predsedništvo sabora. Temu posetu uradnika cesarske pisarne se pripisuje velik pomen in politični krogi ga spravljajo v direktno zvezo z jugoslovanskim vprašanjem.

Smrtna kosa.

V Ljubljani so umrli: Alojzija Blaznik, trgovka in hišna posestnica, 62 let. — Alojzija Gorše, hišnica, 31 let. — Doroteja, Čelik, zasebnica, 67 let. — Ana Kralj, devtjarjeva vdova, 64 let. — Tezija Goib, hiš tovarniškega delavca, 4 leta in pol. — Abraham Lupošič in Lenart Klas, pešca. — Francesco Coliccia, italijanski pešec, vojni ujetnik. — Andrej Moravec, devtjar, 58 let. — Frančiška Anžič, rejnika, 1 mesec. — Anton Kalčič, Jam Gluscevac, Miklavž Duka in Fran Šezgodanski, pešci. — Anton Novak, bivši čevljar, mestni ubogi, 52 let. — Umrli je 26. oktobra v Pančovi

ra Ogrskem podpolkovnik Anton Kovacic, komaj 48 let star. Rodil se je v Postojni in je dovršil svoje gimnazijske študije v Novem mestu. Ko je potem na Dunaju prebil prvi državni izpit, se je dal reaktivirati kot rezervni poročnik nekega pešpolka. Umrli je na posledicah srčne hibe, ki si jo je pridobil na srbskem bojišču vsled prevelikih naporov. V Postojni, Novem mestu in v Ljubljani je zapustil veliko sorodnikov in je v teh mestih zaradi svoje dobrodnosti in kot pravi mojster v zabavanju dobro znan. Vsi ga bodo pogrešali.

V Gradcu je umrla mati vseučiliškega docenta dr. Koslerja, stara 79 let.

V Tistu je umrl tamkajšnji trgovec Josip Ivančič.

V Senožečah je 15. novembra umrla posestnica Ana Piano.

Hrvatska deca.

Deca iz Istre, Hercegovine in Dalmacije, ki je v svrhu prehrane porazdeljena po Hrvatski, se v doglednem času ne bo vrnila v svojo domovino. Osrednji deželni odbor na Hrvatskem se je pobrigal za to, da more ta deca brez ovir hoditi na Hrvatskem v šolo in šole tam dovršiti. Pri tem ga podpira predstojnik oddelka za bogoslužje in nauk Milan Roje.

Iz Avstro-Ogrske.

Zakaj ni sladkorja?

Dunajski list "Zeit" poroča: Pomanjkanje sladkorja je posledica transportnih težav. Sladkor je v tovarnah pripravljen, toda za transport manjka vsak dan 100 vagonov. Sedaj znaša mesečna potreba sladkorja za Avstrijo 1900 vagonov. V najbližnjem času je pričakovati še nadaljnega pomanjkanja sladkorja. Saharina se ne more izdelovati, ker ne dostaja edini avstrijski tovarni za saharin premoga in snovi.

Tihotapstvo z živili.

Dunajska policija je zasedila pri spediterju Ludoviku Mendeu veliko zalogo sladkorja, vinskega kisa in spirita. Blago je zasegla. Bilo je 49 zabojev sladkorja, 150 hektolitrov vinskega kisa itd. S tem blagom se je vršilo živahno tihotapstvo na Ogrsko. Policija je zaprla tudi gališkega begunca Mozeza Diekera (po imenu ga poznate), ki je vtihotapil 8000 kilogramov spirita v sodčih.

Italijanski vjeti častniki.

Na Hohen Salzburgu bodo internirali 300—400 vjetih italijanskih častnikov. Proti tem odredbam vojaških oblasti je protestirala mestna občina v Solnogradu ter opozarjala pri tem na nevarnost požarov. Protest izraža začudenje, da se italijanski vjetniki ne internirajo v taboriščih Gredig, kjer je prostora zadosti.

Slovenske vesti.

Milwaukee, Wis.

Bazar, katerega so te dni priredili Zedinjeni Slovenci v Harmonie dvorani, je izpadel še dokaj dobro; bil bi pa še boljše, ako bi imeli naši slovenski obrtniki smisel za skupno, složno delo v naselbinah; pogrešali smo jih pretežno večino.

Naš rojak Josip Grandič, urar na West Allisu, ki je pred nekoliko tedni vsled krivde drugega brezobzirnega avtomobilista povzročil avtomobilom nedolžnega fanta, je dobil pri sodišču zadoščenje, da ne zadene njega nobena krivda za to nesrečo.

Virginia, Minn.

Sam Orlich, ki je bil obdolžen velike tatvine, se ni priznal 7. decembra krivim; sedaj si je pa vse premislil in se je priznal krivim male tatvine ter je bil obsojen na 30 dni k delu na okrajno farmo.

Hibbing, Minn.

Mihail Bohevič iz Carson Lake je bil aretiran pod obdolžitvijo, da je vtihotapil opojne pijače v indijanski teritoriji. Bil je izpuščen na svobodo pod tisoč dolarjev varščine ter bo sojen pozneje. Bil je že preje enkrat obsojen zaradi ravno istega prestopka.

Državna agencija sta ulovila avtomobil poln žganja in piva, vozil indijanski teritoriji. Lov so

je začel na potu med Hibbingom in Chisholmom. Voznik alkoholnih pijač je mislil, da bo ušel pred agentoma ter je vozil z vso brzino, toda agenta sta imela hitrejši avtomobil ter sta že bila blizu, da ga ujmeta. Tedaj je pa voznik obstal in se skril v gozdu ter ga ni bilo mogoče najti. Avtomobil bo prodan sedaj na dražnjo.

Biwabik, Minn.

Dvanajst oseb je bilo obsojenih eden dan radi prestopka lovskega zakona in ker so imeli pri sebi orožje. John Babič je bil obsojen najhujše, namreč na 100 dolarjev, ker je imel pri sebi strelno orožje, nože in 200 dinamitnih patron.

Pri šestih "Avstrijcih" se je našlo puške, nože, revolverje itd., kateri so bili aretirani na Pineville blizu Biwabika. Plačali so po 30 dolarjev kazni. Obsojeni so bili: Stefan Hribar, Frank Kozek, Frank Domar, John Sešik, John Jamnik in Stefan Rebanic. "Avstrijec" John Komar je bil obsojen na 50 in stroške, ker so pri njem našli musovo meso. Zaradi enakega prestopka je bil obsojen tudi neki Matt iz Aurore. Math. Delnik je imel doma celi arzenal, ko je bil aretiran. Imel je puške in revolver. John Schultze je bil obsojen na \$25 in stroške, ker je prodal svoj revolver 15letnemu fantu Johnu Plut. Oba sta "Avstrijca". Frank Radič iz Chicago Location, Biwabik, "Avstrijec", je bil obsojen na \$50 in stroške, katerih pa ni hotel plačati ter je moral oditi k delu na okrajno farmo za 60 dni. Vedno je nosil s seboj nedovoljeno orožje.

Aurora, Minn.

Jakob Darbonič, "Avstrijec", je bil obsojen na 30 dni k delu na okrajno farmo, ker je nosil s seboj prepovedano orožje.

Slepota v Orientu.

Dr. Meyer opisuje v svojem znanstvenem listu zanimive podrobnosti o slepoti, ki je tako zelo razširjena, posebno v jutrovnih deželah.

Posebno imenuje deželo Egipt, kjer je slepota takorekoč doma. Čudno je, da se je pričela ista širiti po teh deželah šele po štirinajstem stoletju, kakor je razvidno iz starih spisov. Šele v šestnajstem stoletju so pričeli popotniki pisati o nenavadno gostih slučajih slepote. Leta 1730 je potoval neki francoski zdravnik po teh krajih in jih imenoval deželo slepeev. Da je temu krivo največ podnežje, priča to, da so francoski vojniki, ki so zavzeli deloma Egipt pod Napoleonom, trpeli zelo veliko od vnetja oči. Ravno isto se poroča od angleške armade, ki je prišla tja v letih 1801—1802. V veliki armadi mogočnega paše Mohameda Alis, kateri je v letih 1834—35 skoro uničil turško moč v Egiptu, je bilo okrog 20 tisoč vojakov bolnih na očeh. Po vseh mestih vzbujajo pozornost tujca neštevilni slepci, ki berazijo po vseh cestah. Tako je pisal leta 1882. neki angleški častnik poročalec, da je v mestu Cairo skoro vsaki tretji človek slep, kar je seveda pretrano, ki pa vendar kaže, kako mnogo ljudi je tam slepih. Ljudsko štetje, ki se je vršilo zadnjič v Egiptu, kaže vsaj približno število slepeev v teh krajih. Po tem poročilu so našli pri štetju 11 milijonov prebivalcev, med katerimi ni bilo nič manj slepih kakor 148.000 in 363.000 pa deloma slepih. Ker je pa gotovo, da niso šteli veliko število berazev, ki so brez pravega doma ter se potikajo po cestah in raznih luknjah, se prav lahko sklepa, da je število teh revnih še mnogo večje in ni skoro nič pretirano, če se računam, da sta med vsakimi sto osebami slepi dve.

V Evropi je Rusija, ki ima največ slepeev, vendar pa prekaša Egipt Rusijo desetkrat. Za Egiptom trpi najbolj kitajsko ljudstvo na slepoti. Popotniki so našli cele pokrajine, kjer so bili delavci deloma slepi ali bolni na očeh. Vsi zdravniki in raziskovalci pa so složni v mnenju, da je temu krivo največ to, ker ne poznajo ti narodi suznosti. Zane-marjenje čiščenja telesa, obleke in stanovanj je v prvi vrsti krivo, da je slepota tako zelo razširjena. Seveda je deloma tudi kriv zrak, ali mogoče hrana ali voda.

Rajski naročajo se na "Glas Naroda", največji slovenski časnik v Zbiranju državnih.

Šusteršič in Jaklič.

—000—

"Slovenski Narod" piše:

— 16. novembra sta ta dva poslanca prijavila svoj izstop iz Jugoslovanskega kluba. Do besedila njiju odstopnega pisma ni bilo mogoče priti, ali brezdvomno je, da je bil neposredni povod volitev v delegacijo. Čuje se, da je izjavil dr. Šusteršič svoje nezaupanje raznim članom kluba in izrečno — dr. Korošcu.

Da je bila izvolitev dr. Korošca v interesu naše skupne jugoslovanske stvari potrebna in da je kranjskim poslancem le čestitati na tej nesebični, resnično narodni in stvarni politiki, to je gotovo jasno. Manj jasno je, kako se more dr. Šusteršič jeziti radi tega iz čisto svojega osebnambicijskega stališča! Ne gre za osebo, narveč za stvar, ki je tako v dobrih rokah.

Izstop dr. Šusteršiča in Jakliča iz Jugoslov. kluba je zanimiv pojav v naši politični zgodovini. Vprašanje je: ali je vodstvo S. L. S. sklenilo ta korak svojega načelnika? Ali dela dr. Šusteršič tako velepomembne politične skoke povsem na svojo pest?

Ako dr. Šusteršič ni poprej dosegel enakega sklepa svoje stranke in bo skušal šele zdaj stranko prepričati o umestnosti svojega uskoštvja, — kaj stori stranka na take korake svojega načelnika?

Pri delu v klubu, zbornici, odsekih ni bilo dr. Šusteršiča nikjer videti. Na Dunaju ga ni nikoli in prejema po pošti v Ljubljano vsak mesec svoj tisočak. Ali se to stinja s častjo poslanca? Tak poslanec naj odloži tudi mandat!

Načelnik S. L. S. je pisal načelniku Jugoslovanskega kluba naslednje pismo:

P. n. načelstvu Jugoslovanskega kluba v poslanski zbornici državnega zbora, Dunaj.

Prijavljam svoj izstop iz Jugoslovanskega kluba, ker sem izgubil do raznih klubovih članov in zlasti tudi do načelnika politično in osebno zaupanje v taki meri, da je zaupljivo sodelovanje v ozki klubovi zvezi postalo nemogoče. Da se pa zapreči vsako nesporazumljenje, izjavljam točno, da bom tudi izven kluba deloval po svojih močeh za realiziranje deklaracijskega programa z dne 30. maja t. l. in da mi bo v odkrito zadoščenje, če se bom našel s klubom na eni in isti poti.

Sprejmi p. n. načelstvo izraz mojega posebnega spoštovanja.

Dunaj, 15. novembra 1917.

Tej Šusteršičevi nezaupnici se je pridružil tudi posl. Fran Jaklič.

Posl. Šusteršič se je izjavil o vzrokih svojega izstopa iz Jugoslovanskega kluba napram "Slovenčevemu" uredniku tako-le:

— Danes ni čas o tem govoriti. Razlogi za moj korak so seveda nad vse tehtni in so narekovani po vitalnem interesu hrvatsko-slovenskega ljudstva in Slov. Ljudske Stranke. Podrobnosti bom obelodanil, ko pride čas za to.

Kratko, jedrnat in nad vse zanimivo!

Dr. Šusteršič je pisal kranjskim poslancem V. L. S. naslednje pismo:

Gg. državnim poslancem kranjske V. L. S., Dunaj. Pri volitvi kranjskega delegata se je po pretežni večini poslancev kranjske V. L. S. kršil sklep strankinega vodstva in tako popolnoma porušila strankina disciplina.

Odgovornost za vse posledice zadene vsakega posameznika, ki si je dovolil upornost proti najvišji strankini inštanci, upornost, kakršna se še ni dogodila, odkar obstoji S. L. S. Zgodilo se je to v eklatantnem protislovju s strankinimi pravili in z vodstvenim sklepom, ki je bil storjen temeljem pravil v navzočnosti večine strankinih državnih poslancev, ne da bi bil kdo ugovarjal ali mogoč ugovarjati zoper pravilnost sklepa.

Izvršil se je udarec zoper ustroj S. L. S. v kričnem nasprotju z moralnimi dolžnostmi, ki jih nalagajo vestnemu možu naravnih zakonov napram stranki, ki mu je v dobri veri zaupala častni mandat. In zgodilo se je to ob času, ko je edinstven stranke bolj potrebna kot kdaj poprej.

Z največjim obžalovanjem konstatujem to dejstvo, katero v imenu cele stranke najostreje obsojam, s pristavkom, da bo stvar Izvršilnega odbora, izvajati primerne konsekvence. — Dunaj, dne 14. novembra 1917. — Šusteršič, načelnik stranke.

MOŠKE BOLEZNI NE ZDRAVIM ŽENSK IN NE OTAK.

Slovenski zdravnik.

Uradne ure: Vsak dan od 9. ure jutraj do 8. ure zvečer; v petkih od 9. jutraj do 5. popoldne; ob nedeljah od 9. jutraj do 2. popoldne.

Dr. KOLER, 638 PENN. AVE., PITTSBURGH, PA.

Slovenska-Hrvatska Zveza

v Združenih Državah Ameriških in Canadi.

Ustanovljena 1. januarja 1913 v Calumet, Michigan.

Inkorporirana 11. junija 1916 v državi Mich.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: FRANK GREGORICH, Box 29, Dodgeville, Mich. Podpredsednik: GEORGE KOTZE, 115 Grant Avenue, Eveleth, Minn. Prvi tajnik: ANTON GESHEL, Borgo Block, Calumet, Mich. Zapisnikar: MATHIAS OZANICH, Seventh Street, Calumet, Mich. Blagajnik: VINCENT ARBANAS, First National Bank, Calumet, Mich.

NADZORNI ODBOR:

I. nadzornik: ANTON GERZIN, Chisholm, Minn. II. nadzornik: JOHN B. MALNAR, Calumet, Mich. III. nadzornik: PAUL SHALTZ, 209 Seventh St., Calumet, Mich.

POROTNI ODBOR:

I. porotnik: MATH ZGONC, Box 423 Ely, Minn. II. porotnik: VILJEM MIHELIC, Calumet, Mich. III. porotnik: FRANK LEVSTIK, Box 103, Aurora, Minn.

POMOŽNI ODBOR:

JOHN KAMBICH, 417 Osceola St., Laurium, Mich. LUKAS STEFANEK, Calumet, Mich. MARKO JOTICH, Calumet, Mich.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

DR. JOHN S. STEFANEK, 268 1/2 First Avenue, Milwaukee, Wis.

ODVETNIK:

ANTHONY LUCAS, Calumet, Mich.

Opomba.—Vsa dopisovanja, kakor tudi spremembe članov in članic naj se pošiljajo na glavnega tajnika: Anton Geschel, Slovene Croatian Union, Borgo Block, 5th St., Calumet, Mich. Denarne pošiljave naj se pošiljajo na blagajnika: Vincent Arbanas, First National Bank, Calumet, Mich. Prošnje za novo pristopne članice in članice naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika: John S. StefaneK, 268 1/2 First Ave., Milwaukee, Wis. Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora: Math. Zgonc, Box 423, Ely, Minn.

Uradno glasilo: GLAS NARODA.

IMENIK KRAJEVNIH DRUŠTEV, SPADAJOČIH K SLOVENSKO-HRVATSKI ZVEZI.

Cenjeni krajevni tajniki so proseni, da naznanijo vse spremembe pri društvu naravnost na uredništvo glasila, da se zamore imenik društvenih uradnikov pravočasno popraviti. Istotako naj naznanijo spremembo na glavni urad Zveze.

Društvo sv. Jožefa št. 1 v Calumet, Mich. — Predsednik: Joseph Vertin; tajnik: Joseph StefaneK, ml., 8th St., Calumet, Mich.; blagajnik: John Sunitč — Društvena seja vsako četrto nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Mitije št. 2 v Baltic, Mich. — Predsednik: Paul Lukanich; tajnik: Joseph Panian, Box 27, South Range, Mich.; blagajnik: Math. D. Likovitch. — Društvena seja vsako prvo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Frančiška št. 5 v Manistique, Mich. — Predsednik: Frank Pač; tajnik: Stefan Geschel, 229 Cedar St.; blagajnik: George Gorshe. — Društvena seja vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Nikole št. 6 v Calumet, Mich. — Predsednik: Math. Zaitz; tajnik: Anton P. Božič, 4807 Red Jacket Shaft Location; blagajnik: Luka StefaneK. — Društvena seja vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Lovrenca št. 7 v Ely, Minn. — Predsednik: Math. Zgonc; tajnik: Anton Gradishar, Box B. F.; blagajnik: John Koščak. — Društvena seja vsako prvo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Ivana št. 8 v Calumet, Mich. — Predsednik: Joseph Maljko; tajnik: Joseph Lesac, 817 Scott St., Calumet, Mich.; blagajnik: Michael Lesec. — Društvena seja vsako prvo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Roka št. 9 v Calumet, Mich. — Predsednik: Math. Mihelič; tajnik: Matija Ozanich, Box 102; blagajnik: Math. Chopp. — Društvena seja vsako četrto nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Ane št. 10 v Calumet, Mich. — Predsednica: Lucija Schaitz; tajnica: Margareta Geschel, 218 7th St.; blagajnica: Margareta Jadrič. — Društvena seja vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Ane št. 11 v Ely, Minn. Predsednica: Marija Rom; tajnica: Josepha Peschel, Box 165; blagajnica: Marija Sašek. — Društvena seja vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Alojzija št. 12 v Bixbee, Ariz. — Predsednik: Jakob Kočevar; tajnik: Venceslav Mihelič. Društvena seja vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Trojstvo št. 13 v Calumet, Mich. — Predsednik: Marko Jotič; tajnik: Marko Sprajc, 815 9th St.; blagajnik: Ivan Perlich. Društvena seja vsako prvo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Obitelji št. 14 v Dodgeville, Mich. — Predsednik Steve Rački; tajnik: Michael Kump, Box 44; blagajnik: secu.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 24 v Virginu, Minn. — Predsednik: Math. Vukelič; tajnik: Michael Stinač, Box 198; blagajnik: Joseph Sprajc. — Društvena seja vsako četrto nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Isus i Marija št. 25, Gilbert, Minn. — Predsednik: Pavel Bljondič; tajnik: Martin Pecharich, Box 621; blagajnik: Joseph Brula. — Društvena seja vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 24 v Virginu, Minn. — Predsednik: Math. Vukelič; tajnik: Michael Stinač, Box 198; blagajnik: Joseph Sprajc. — Društvena seja vsako četrto nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Isus i Marija št. 25, Gilbert, Minn. — Predsednik: Pavel Bljondič; tajnik: Martin Pecharich, Box 621; blagajnik: Joseph Brula. — Društvena seja vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Isus i Marija št. 25, Gilbert, Minn. — Predsednik: Pavel Bljondič; tajnik: Martin Pecharich, Box 621; blagajnik: Joseph Brula. — Društvena seja vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Isus i Marija št. 25, Gilbert, Minn. — Predsednik: Pavel Bljondič; tajnik: Martin Pecharich, Box 621; blagajnik: Joseph Brula. — Društvena seja vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Isus i Marija št. 25, Gilbert, Minn. — Predsednik: Pavel Bljondič; tajnik: Martin Pecharich, Box 621; blagajnik: Joseph Brula. — Društvena seja vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Isus i Marija št. 25, Gilbert, Minn. — Predsednik: Pavel Bljondič; tajnik: Martin Pecharich, Box 621; blagajnik: Joseph Brula. — Društvena seja vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Isus i Marija št. 25, Gilbert, Minn. — Predsednik: Pavel Bljondič; tajnik: Martin Pecharich, Box 621; blagajnik: Joseph Brula. — Društvena seja vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Isus i Marija št. 25, Gilbert, Minn. — Predsednik: Pavel Bljondič; tajnik: Martin Pecharich, Box 621; blagajnik: Joseph Brula. — Društvena seja vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Isus i Marija št. 25, Gilbert, Minn. — Predsednik: Pavel Bljondič; tajnik: Martin Pecharich, Box 621; blagajnik: Joseph Brula. — Društvena seja vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Isus i Marija št. 25, Gilbert, Minn. — Predsednik: Pavel Bljondič; tajnik: Martin Pecharich, Box 621; blagajnik: Joseph Brula. — Društvena seja vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Isus i Marija št. 25, Gilbert, Minn. — Predsednik: Pavel Bljondič; tajnik: Martin Pecharich, Box 621; blagajnik: Joseph Brula. — Društvena seja vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Isus i Marija št. 25, Gilbert, Minn. —

Ustanovljena leta '98 — Inkorporirana leta 1900.
Glavni urad v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik Neizplačanih smrtin: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOS. V. GRANEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M" So. Chicago, Ill.
IVAN VARGA, 5126 Natrons Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.
JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn.
MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDruževalni odbor:

RUDOLF PRADAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK ŠKRABEC, Stk. Yd. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.
FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vaj dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarni odločitve, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri čem pa na prednedaletno porotnega odbora.
Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo strale.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Pisma slovenskih vojakov.

Camp Lee, Va.

Ker se nobeden ne oglasi iz naših taborov, hočem jaz malo napisati in pojasniti, da smo še tukaj. V preteklih 14 dneh se je izvršilo tukaj veliko izprehodov. Razni oddelki so nas zapustili; od 319. infanterijskega polka skoro polovica, ako ne več. Odsli so v Camp Greene, N. C., in Camp Gordon, Ga., razne rokodelce pa so poslali čez lužo.

Kakor gospodinja doma, smo tudi vojaki imeli za božične praznike čez glavo dela. Jedilne dvorane smo okinčali kot za kako "ohet". Razna društva, posebno Young Men's Christian Association in Knights of Columbus so naredila lep program. Na stotine oseb, posebno bodoče boljše polovice so praznovali Božič pri nas. Častniki in gostje so obedovali z nami. Ob 5.30 zjutraj je sredi regimenta zapelo 50 pevcev znano pesem: "Tiha noč, sveta noč." Potem je godba igrala razne patriotične pesni po ulicah taborišča. Bralo se je tudi tri maše v prostoru društva Knights of Columbus; prostor je bil napolnjen do zadnjega kotička. Ob 12. uri nas je godba poklicala k obedu.

Tukaj vam pošljem tudi jedilni list:

Breakfast:

Hash, Ham,
Butter, Bread, Coffee,
Potatoes, Cornflakes, Milk.

Dinner:

Roast Turkey with Gravy,
Celery Salad,
Potatoes, Ice Cream,
Bananas, Ham,
Peas, Oranges,
Corn, Apples,
Butter, Pies,
Coffee, Rolls,
Large Cakes,
Milk Nuts,
Cranberry Sauce,
Pickles,
Bread, Tea,
Mashed Potatoes,
Water,
Fruit Cakes,
Cigars, Cigarettes.

Supper:

Roast Turkey,
Potatoes,
Tea, Bread,
Large Cakes,
Pies, Rolls,
Apples, Oranges,
Milk Nuts,
Cranberry Sauce, Jelly,
Water,
Bananas.

Nekatere stotnje so si izposodile glasovire in prižigali smo drevesce ter se počutili kakor doma.

Sprejeli smo tudi darila od Rdečega križa. 2000 vojakov je praznovalo Božič v Richmondu in na stotine v Petersburgu pri oddelkih družin. Ena sama gospa je v Richmondu pogostila 125 vojakov.

Tukaj se je poslovilo nekaj vojakov po francosko, ko so izvedeli, da ne dobimo dopust. Poveljništvo je udaj dovolilo dopust, in sicer 7% za Božič in Novo leto ter potem 3% vsak dan, dokler bo vsak vojak nekaj dni doma. Ako vojak brez dovoljenja zapusti taborišče, se ni deserter, ako se vrne v 10. dneh. Vseeno pa dobi zapor za več mesecev. V službo, da se ne vrne v določenem času, ga takoj pošljejo in kazni je ostra, in sicer večletna ječa ali pa celo — smrt.

Campa je zdaj pravo mesto. Vsaka ulica ima svoje ime in vsako poslopje svojo številko. Iz tega je razvidno, da je 4000 poslopij; in barake se še vedno gradijo. Gradba cementnih ulic hitro napreduje, vsled česar nam v službo deževja ne bo treba mešati dva čevlja debelega blata.

Pozdrav vsem čitateljem in slovenskim vojakom, pa naročite se na "Glas Naroda".

Rudolph Kohn,
Co. L, 319th Infantry,
Camp Lee, Va.

Camp Lee, Va.

Minul je božični dan, katerega praznuje vsak kristjan; tako smo ga tudi mi v vojaškem stanju.

Sedaj se že nekaj časa nisem oglašil. Gotovo so si mislili čitatelji, da sem že odšel na Francosko, pa do sedaj sem še tukaj; toda kar je nas avstrijskih podanikov, so skoraj vse premestili od raznih polkov in tako so tudi mene. Tam sem se bil ravno priučil in privajal. Enkrat je pa kar prišlo povelje, da moram iti drugam. Težko sem šel, pa sem moral vseeno pobrati svojo ropotijo in prenesti drugam. Tukaj so mi je jako dolgočasno zdelo, kajti en teden smo morali delati ceste, in sicer vsak dan; še v nedeljo niso nam dali, da bi bili doma. Sedaj so pa drugo stotnjo dali delati na naše mesto.

Tukaj smo štirje Slovenci; drugi so pa raznovrstnih narodnosti. Kakor sem nekaj slišal, bomo po novem letu šli iz Camp Lee; toda tega nikdo ne ve, kam jo odinemo. Eni so mnenja, da bodo nas oprostili, da bomo šli zopet nazaj v civilno življenje. Jaz imam pa le malo upanja, ker vrneno bodo lahko nas v tuji deželi.

Iz Švicarskih Alp.

Lepega jutra se napotimo krog devete ure proti Montblancu. Vreme nam je dajalo nekaj časa še pomagati. Ko pa pridemo do vasi Entreves, so se že začele oprijemati prve megle raztrganega grebena gore Gr. Jorasses. Tudi v zgornjem delu velikanskega ledenika Brenva so se vgnezdile te sovrane vse hribolazcev. Dovolile so nam le vpogled v velikanske razseže ledeniškega jezika, ki se ga tako globoko v dolino, kakor bi se hotel omočiti v Dorinlihih bi strih valovih.

Pri kapeli Notre-Dame du Berrier se zasnuemo na levo in krenemo v Val Veni. Tu bi se nam bil moral odpreti pogled na Montblanc in Aiguilles de Peteret, toda oba vrha sta bila že skrbno zadelana.

Tudi "Veliki zob" je nekam izginil, kakor bi ga bil kdo izdrl. Pot po lepo porasli dolini je bila jako prijetna. Kak užitik nudi ta izprehod po mehkih zelenih tleh še ob lepem vremenu, ko si nebotične gore grejo svoje ledene vrhove v solnčnih žarkih. Nam so pa nevoščljive megle dovolile le skromen pogled na tri ledenike, Brenva, Gl. du Fresnay in Gl. Brouillard.

Ob potu je tudi več majhnih "chaletov", ki ponujajo izletnikom iz Courmayeuru boljše in slabše krepčila. Seveda, mi se nismo v njih mudili, pač pa smo se ustavili v zadnji baraki nad Combalskim jezerom, a tudi tu na izrezo Davidovo zahtevo proti volji.

To je ravno križ pri vodnikih da se morajo ravnati po njihovi volji. Vedno počivaš, češ in piješ tam, kjer so sami navajeni baviti se s temi najvarnejšimi in od megle ne odvisnimi opravili. Ako pa na potu malo postaneš in ogleduješ divno okolico, nategne se takoj vrv in hajdi naprej.

Tovariš David in nosač sta našla v gostilni nekaj tovaršev in kmalu se je razvil živahen pomelek. Ker jih nisem razumel, mi je postalo kmalu dolgočasno.

Nekaj časa sem brskal po tujski knjigi, potem sem zapustil zadužilo sobo, šel pred hišo in legel na zelena tla. Pogled od tu je naravnost čaroben.

Pod teboj si poigrava z valovi mično jezero v lahkem vetru, na uho ti udarja bobnenje odtokov, ki se vane iz ledenika Miage; ako pa dvigneš oko višje, ne veš, kaj bi bolj občudoval, ali strme stene M. Brouillarda, ali ledeno Montblansko morje, ali temne, morskim čerem podobne vrhove, ki se v krasnem polkrogu dvigujejo iz bližnjih tal.

Jaz seveda nisem nič imel od te krasote. Žalostno sem zrl na posamezne luže, ki so mi kazale kraj, kjer se ob ugodnejšem času razprostira temnozeleno gladina Combalskega jezera.

Ledenik Miage je pa kazal še žalostnejši obraz.

Kar se ga je videlo, je bil vez z umazanim prodom pokrit, lepš njegov del je pa bila že zasedla meglja.

Ko sem tako žalostno gledal tiste meglene zaplate, ki so se vlačile skozi vsako še tako ozko škrobino v dolino, postalo mi je skoraj dolgočas.

Med tem časom ko sem ogledoval laške megle, ki so pa ravno take kakor naše domače, sta se sigrora David Proment in Alfonz Chenoz (nosač) nagovorila in napojila. Zato smo se lahko napotili dalje.

Najprej prekoratimo suhih nog Combalsko jezero ter se na njegovi "obali" preskrbimo z drvi. Najprej odpravimo proti ledeniku. Kdaj smo stopili nanj, ne vem, ker se je šele po kaki dveurni hoji prikazal led skozi prod.

Kmalu nato nam zastavijo pot velikanske razpoke. Po kratkem iskanju najdemo zanesljiv snežen most, ki nas je varno privedel čez temne ledenice.

Do tu smo hodili skoraj vedno po ravnem. Sedaj pa je začela strmina kar neprijetno rasti. Najprej preprečkamo dobrih 50 stopinj nagnjen plaz. Ker so bile stopinje komaj vidne in so pod plazom režale široke razpoke, ta hoja

potrebnovali, čeravno na Francosko ne gremo.

Zdaj naj končam, pa prihodnjič kaj več. Pozdravljam vse Slovence in Slovenke po Ameriki, posebno pa one v Farrelu, Pa., ter brata in sestro v Barbortonu, Ohio.

Anthony Žagar,
51st Co., 13th Training Baon.
Depot Brigade, Camp Lee, Va.

ni bila posebno prijetna. Bolje je bilo potem, ko smo prišli v skale. Treba si je bilo le tuintam malo pomagati z rokami; večinoma smo hodili le po dveh.

Proti koncu pota smo pa morali zopet zamenjati varna kamenita tla z nezanesljivimi ledenimi. Takoj nato se pa tudi izvije iz megle nekaj, ki je bilo v medli svetlobi precej podobno velikanskemu zabojcu.

"Ecco Cabane du Dome", pravi tovariš David in pokaže na štirioglasto stvar.

Meni je bila ta novica prav všeč; kajti ravnokar se je usula gosta toča in nas je bila predrzno po obrazu in rokah. Kljub ugovarjanju pljune smo pospešili svoje korake in smo bili kmalu pod streho — toda pod kakšno!

Površine — da govorim geografsko — ima ta lesena bajta komaj 2 m kv. V tem prostoru stoji dober čevljev visoka železna peščenica, ozka miza, ki ima komaj prostora za šest ljudi, če so primerno sloki. Zato pa je prvi pogoj za udobnejše prenočevanje v tej koči, da imaš skromen trebuh, če ga sploh imaš. Zakaj debeluhar se mora zadovoljiti s trdim ležiščem na tleh, ako prenočuje večja družba.

Najprej smo se pogreli z vročim čajem, potem pa začeli kupajati — dolgočas. Ker zanj ni bilo kupea, smo si ga drug drugemu podarovali zastoj.

Vodnik in nosač sta kadila, jaz pa sem listal po tujski knjigi in se učil na pamet imen tistih maloštevilnih hribolazcev, ki so zašli na ta žalostni kraj. Tuintam sem šel malo iz kože gledat na vreme. Vi del sem pa vedno le eno in isto.

Nekaj metrov pod menoj so štrlele velikanske ledene piramide ledenika "du Dome", takoj nad kočo je pa raznašal vihar kupe snega ter tako rohnol pri tem praznem delu, da je kar grmel. Gorje, ako te tako vreme zasaci na širnih ledenikih Montblanca! Steješ se lahko za prav srečnega, če te najdejo, seveda zmrznjenega.

V hudem viharju pade temperatura na 20 stopinj pod ničlo in še nižje. Ostre ledene puščice ti silijo v oči in ušesa, v kratkem imaš ves obraz prevlečen z ledenim vihirjem, da ti podoben srednjeveškemu vitezu; sneg te zaspije od vseh strani in naposled se izpremeni v leden stoečec....

Tu ne pomagajo ne vrvi, ne vodniki, ne cepini, ne nosači; vihar se ne zmeni niti za izkaznice planinskih društev.

Leta 1879 so se napotili na Montblanc trije Angličani. S seboj so imeli devet vodnikov in nosačev. Zalotila jih je nevihta, ki je divjala celih enajst dni. Šli so jih iskat, kakor hitro je vreme dopustilo. Našli so samo pet trupel, ostalih sedem niso mogli nikjer zaslediti.

Ker smo nameravali vstati o polnoči, odpravili smo se že ob šestih k počitku. David se je z nosačem nastanil v pritličju, jaz sem pa zlezl v prvo nadstropje. Tu najdem dve odeji in kupe preperle slame. Akoravno sem pograbil vso do zadnje bilke, je bilo komaj za zglavje. Ker so odeje v tej koči narejene iz samih lukenj, kakor kak del moderne ženske obleke, sem si moral pomagati brez odela. Noge sem vtaknil v nahrbtnik, zavil se v plašč ter se pripravil na najhujše, celo na to, da ne pridem drugo jutro na — Montblanc.

Spal nisem prav nič. Zato so skrbeli: mrak, ki mi je šel kar po košteh, vihar, ki je tulil krog bajte v vseh durih in molih, in tovaršja, ki sta se v spanju pogovarjala francoski, namreč skozi nos.

Dolge nočne ure sem si preganjal s tem, da sem hodil gledat na vreme, ki se pa zame ni nič zmešalo; ostalo je, kakor je bilo. Krog ene po polnoči je tudi David pogledal skozi okno; videl je pa menda isto, kakor jaz.

"Niente Monte Blanco", tako je zagodrnjal ter zlezal nazaj v pritličje.

Vstali smo ob petih. Snežilo je le še poredkoma in tudi vihar je sviral bolj "piano". V koči je moralo biti nekaj stopinj pod ničlo, kajti vrata so bila deloma prevlečena z ledom in trdo zamrznjena. Odbili smo ves lež in vkljub temu se niso dala odpreti. Nato pomoli nosač svojo kuštravo glavo skozi okno in naznanil čisto razvodnino, da smo zameteni. Novega snega je padlo blizu pol metra, pred vrati ga je bilo še precej več, kar je pa nekaj na mesel vihar. Treba je bilo torej lezi skozi okno in odkidati sneg od vrat. Okna so pa tako majhna, da sem samo jaz imel nekaj upanja

priti skozi. Ako bi bil tudi jaz tako močnega života kakor vodnik in nosač, bila bi nam alaba pela. Treba bi bilo počakati, da bi se nas bil vihar usmili in odnesel sneg izpred vrat, ali pa da bi se bili toliko shujšali, da bi bili mogli skozi okno. Tako nas je pa moja "malenkost" rešila iz zagate.

Izprva sem poskusil kar v jopiču iz ječe. Toda ni šlo in moral sem ga sleči. Basal sem se s tako gorečnostjo skozi odprtino, da mi je postalo skoraj toplo. Še topleje mi je pa postalo potem, ko sem kidal; kajti imel sem na razpolago samo cepin in roke. Bilo pa je prav dosti opraviti, preden smo vrata vsaj za silo odprli.

Na Montblanc niti misliti ni bilo več; kajti sneg je bil mehek in tudi vreme ni nič obetalo; čakati pa nismo mogli, ker je bilo premalo brašna. Sploh sem pa spoznal iz skrbnih Davidovih pogledov na novi sneg, da celo povratek v dolino ne bo lahek.

Dočim je prejšnji dan nismo prav nič rabili vrvi, navezali smo se sedaj že pred kočo. David in Alfonz sta me vzela kar v sredo. Mahnemo jo po snežnem plazu kakor prejšnji dan. Toda kmalu zavije David na levo na strmi skalnati greben, ki se dviguje nad ledenikom du Dome. Bal se je namreč po pravici, da bi se z novim snegom vred prehitro ne pripeljal v dolino. Plezanje po žebnatih skalah je bilo na več mestih precej koščljivo. Kljub temu nam je šla še precej hitro od rok, in v dobri poldrugi uri smo bili že na ledeniku Miage.

Naši zastopniki,

kateri so pooblašteni pobirati naročnino za dnevnik "Glas Naroda". Naročnina za "Glas Naroda" je: za celo leto \$3.50, za pol leta \$2.00 in za četrt leta na \$1.00. Vsak zastopnik izda potrdilo

za svoto, katero je prejel in jih rojkom priporočamo.
San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin.
Denver, Colo.: Louis Andošek in Frank Škrabec.

Leadville, Colo.: John Hočevar.
Pueblo, Colo.: Peter Onig, John Gerra, Frank Janesh in A. Kočevar.
Salida, Colo. in okolica: Louis Costello.

Semoret, Colo.: Math. Kernely.
Clinton, Ind.: Lambert Bolkar.
Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.
Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič.
Chicago, Ill.: Jos. Bostik, Jos. Blah in Frank Jurjovec.

Joliet, Ill.: Frank Bambich, Frank Laurich in John Zalete.
La Salle, Ill.: Matija Komp.
Livingston, Ill.: Mih. Cirar.
Macouh, Ill.: Fr. Augustin.
Nocomis, Ill. in okolica: Math. Galshek.

North Chicago, Ill. in okolica: Anton Kobal in Math. Ogrin.
So. Chicago, Ill.: Frank Černe.
Springfield, Ill.: Matija Barborič.
Waukegan, Ill. in okolica: Math. Ogrin in Frank Petkovšek.

Cherokee, Kans.: Frank Režisnik.
Franklin, Kans. in okolica: Rok Firm in Frank Kerne.
Kansas City, Kans.: Geo. Bajuk in Peter Schneller.

Eingo, Kans.: Mike Pencil.
Kiltziller, Md. in okolica: Frank Vodopivec.
Baltic, Mich.: M. D. Likovitch.

Calumet, Mich. in okolica: M. F. Kobe, Martin Bado in Pavel Shaltz.
Chisholm, Minn.: Frank Govže, Jak. Petrich.

Ely, Minn. in okolica: Ivan Gouze, Jos. J. Peschel, Anton Poljanec in Louis M. Perusek.
Eveleth, Minn.: Louis Govže in Jurij Kitz.

Gilbert, Minn. in okolica: L. Vesel.
Hibbing, Minn.: Ivan Pouše.
Virginia, Minn.: Frank Hrovatich.
St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.
Klein, Minn.: Gregor Zobec.

Great Falls, Mont.: Math. Urth.
Roundup, Mont.: Tomaš Paulin.
Govanda, N. Y.: Karl Sterniša.
Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.
Barberton, O. in okolica: Math. Kramar.

Bridgeport, O.: Michael Kočevar.
Collingwood, O.: Math. Slapnik.
Cleveland, O.: Frank Sakser, Jakob

Debevc, Chas. Karlinger, Frank Meh in Jakob Reamk.
Lorain, O. in okolica: Louis Balant in J. Kumše.

Niles, O.: Frank Kogovšek.
Youngstown, O.: Anton Kikelj.
Oregon City, Oreg.: M. Justin in J. Misley.

Allegheny, Pa.: M. Klarich.
Ambridge, Pa.: Frank Jakše.
Bessemer, Pa.: Louis Heilbar.
Broughton, Pa. in okolica: Anton Ipavec.

Burdine, Pa. in okolica: John Demšar.
Canonsburg, Pa.: John Koklich.
Conemaugh, Pa.: Ivan Pakj, Vid Rovansk.

Claridge, Pa.: Anton Jerina in Ant. Kozogov.
Export, Pa.: Louis Supencič.
Forest City, Pa. Mat. Kamin in Fr. Leben.

Farrell, Pa.: Anton Valentinič.
Greensburg, Pa. in okolica: Frank Novak.
Hostetter, Pa. in okolica: Frank Jordan.

Imperial, Pa.: Val. Peternel, box 172.
Johnstown, Pa.: Frank Gabreja in John Polanc.

Luzerne, Pa. in okolica: Anton Osoinik.
Manor, Pa. in okolica: Fr. Demšar.
Moon Run, Pa.: Frank Maček in Fr. Podmilšek.

Pittsburgh, Pa. in okolica: U. R. Jakobich, Z. Jakše, Klarich Mat., I. Magister.

Reading, Pa. in okolica: Fr. Špehar.
South Bethlehem, Penna.: Jernej Koprivšek.

Steelton, Pa.: Anton Hren.
Turtle Creek, Pa. in okolica: Frank Schiffr.

West Newton, Pa.: Josip Jovan.
Wijloek, Pa.: J. Peternel.
Murray, Utah in okolica: J. Kastelič, Black Diamond, Wash.: G. J. Porenta.

Davis, W. Va. in okolica: John Brosch in John Tavželj.
Thomas, W. Va. in okolica: A. Korenčan.

Milwaukee, Wis.: Andrew Fon in Josip Tratnik.
Sheboygan, Wis.: Anton He, John Stämpel in H. Svetlin.

West Allis, Wis.: Anton Demšar in Frank Skok.
Rock Springs, Wyo.: Frank Fortuna, A. Justin in Valentin Marčina.

Vojno-varčevalne znamke in Slovenci.

Zelo ugodna in redka prilika se nam nudi ravnosedaj z nakupovanjem vojno-varčevalnih znamk prihranjeni denar nadvse varno in z dobrimi obrestmi naložiti, zaeno pa tudi pokazati vladi in podanikom Združenih držav, da smo vredni zaupanja, ker nas vsled napovedi vojne Avstroogrski ne smatrajo za sovražnike. S tem smo obvarovani ogromne škode ter rešeni iz zadrege, katera bi bila prinesla nedržavljanom mnogo skrbi, neprilike in razočaranj.

Za nas Slovence bo najpripravnejše, da kupujemo znamke, katere bo mogoče dobiti skozi mesec januar po \$4.12, vsak prihodnji mesec do konca decembra 1918, bodo stale po en cent več; iste bomo prilepili na takozvani vojno-varčevalni certifikat, ki je načrtan in ima prostora za 20 takih znamk. Po preteku 5 let, to je dne 1. januarja 1923, bo izplačala zakladnica v Washingtonu, ali pa katerakoli pošta v Združenih državah znesek \$5.00 za vsako, na certifikatu prilepljeno znamko, ali pa za ves polepljeni certifikat z 20 znamkami znesek \$100.00.

Pri dvanajset znamkah, katere stanejo tekom meseca januarja 1918 \$82.40, bomo pridobili \$17.60, ali pri eni znamki 88 centov. V slučaju, da bi bil kdo kdaj pozneje, ko bode kupil znamke v denarnih potrebah, ali pa bi jih hotel zamenjati v gotovi denar, ga bo zanje dobil lahko nazaj vsak čas, na odpoved, po preteku desetih dni s približno 3% obresti, najsi bode na katerikoli pošti v Združenih državah.

Omenjene znamke prodajajo vse pošte in banke širom Združenih držav. Priporočati bi pa bilo, da se jih Slovenci kolikormogoče nabavijo pri naši trdki, da potem lahko pokažemo s skupnim zneskom, kaj smo vsi skupaj storili za deželo, katera nas je sprejela v svoje naročje, nam dala kruha in zaslužka, kakor bi ga ne bili našli nikjer na svetu.

Ako se bodo rojaki odzvali našemu klicu v polni meri, v korist samim sebi, in slovenskemu narodu za ugled, bomo imeli obilo dela in skrbi brez zaslužka, toda z veseljem smo pripravljeni za velevažno stvar storiti vse, kar je v naši moči.

Na celem svetu se dandanes ne more denarja bolj varno in obrestonosno naložiti, kakor v vojno-varčevalnih znamkah Združenih držav. Vsak jih zamore dobiti v vrednosti en tisoč dolarjev, in ne več. Sezite po njih brez odloka, vsak po svoji moči.

Kadar nam pošljete denar, priložite 16 centov v znamkah za poštino registriranega pisma, v katerem vam bomo poslali znamke. Pripravljeni smo tudi vojno-varčevalne znamke hraniti pri nas, in v takem slučaju se nam naj pošlje pleg denarja za znamke le 3 cente za poštino pisma, v katerem bomo poslali potrdilo.

Vsako naročilo naj bode podpisano z lastnoročnim podpisom iste, ki bode kupil znamke.

Tvrška Frank Sakser
in
Slovenic Publishing Co.
82 CORTLANDT STREET,
NEW YORK, N. Y.

Margarita Gautier

Spisal Aleksander Dumas (Sin).

Prosil sem ga, naj me spremi sti donasajo kar sami evetlice k njenemu grobu, ker brez vod-sem. — le pogledite, kako stetje mila ni mogocne nicesar najti v — ki pisejo svoje solze na kam-tem mestu mrljev, ki imajo svoje nje. mesto da bi jih sami predlivali, ulice, kakor jih imamo mi zivi. in ki se potem boje, da se bodo Cuvaj je poklical vrtarja, da bi njihavi mrtveci srnivali svoje mu dal potrebnih navodil, a ta ga je kmalu prekinil z besedami:

— Vem, vem. O, ta grob je kaj lahko spoznat! se je obrnil proti meni.

— Kako to? sem ga vprašal.

— Ker rastejo na njem same nenavadne evetlice.

— Ali skrbite vi zanje?

— Da, gospod! O, želel bi si samo, da bi se vsi tako spominjali svojih ubogih ranjkih, kakor se spominja ta mladi mož one, ki jo je priporočil meni.

Po nekaterih ovinkih se je vrtar ustavil in pokazal z roko:

— Ta tukaj je!

In res sem inel pred seboj gre-dico evetja, ki bi je človek nikdar ne bil inel za gomilo, če bi ne bil gledal izza ogromnega šopka bel marmor z napisom.

Ta marmor je stal navpik sredi železne ograje, ki je objemalo kupljen košček sveta, in ta kup-ljen košček sveta je pokrival grm belih kamelij.

— Kaj se vam zdi? me je zdaj vprašal vrtar.

— Lepo, zelo lepo!

— In vsakokrat, če se ospe ka-ka kamelija, jo moram nadome-stiti z drugo.

— In kdo vam je to naročil?

— Neki mladi gospod, ki je zelo jokaj, ko je bil prvič tu; brez-dvomno kak prejšnji ljubimec, zakaj ona je bila baže ena izmed tistih...

— Pravi, da je bila zelo lepa. Ste jo poznali vi, gospod?

— Da.

— Kakor oni? je opomnil vrtar s pomembnim nasmehom.

— Ne! Jaz nisem nikdar govo-ril z njo.

— In jo pridete vendar pose-tit? Jako lepo od vas to, gospod, kajti takih, ki bi prišli revico ma-lo pogledati, ni baš preveč.

— Nikogar ni?

— Nikogar razum onega mlade-niča, ki je prišel pa tudi samo enkrat.

— Samo enkrat?

— Da, gospod.

— In potem ga ni bilo več?

— Ne; toda pride, ko se vrne.

— Kaj je kam odšel? sem se začudil.

— Da, gospod.

— In veste, kam?

— Če se ne motim, je šel k se-stri gosposdične Gautier.

— Po kaj?

— Sel jo je prosil dovoljenja, da sme pustiti ranjko izkopati in jo prenesti drugam.

— In zakaj je ne mara pustiti tu?

— Saj veste, gospod, ljudje imajo včasih glode svojih ranjkih čudne misli. Mi vidimo to vsak dan, mi tukaj. Ta svet je kupljen samo za pet let, pa mladi mož ho-če stalno gomilo in večji prostor. V devetem okraju doseže to lažje.

— Kaj imenujete vi deveti okraj?

— Nove prostore na levi, ki jih prodajajo zdaj. O, če bi se bilo na pokopališču vršilo vedno vse v tem redu, kakor dandanašnji, bi ne bilo na vsem svetu enakega nasenu, toda treba je še marsiče-sa, da bo vse, kakor mora biti. In potem, hm, ljudje so tako zelo smešni.

— Kaj hočete reči s tem?

— Hočem reči, da so ljudje, ki se jih drži ničemnurnost do sem-le. Ta gosposdična Gautier je nekoli-ko žvela, kakor je videti — o-prostite mi ta izraz! — in zdaj je revica mrtva, in od nje ni ostalo nič več, kakor od onih, o katerih se ni nikdar govorilo in ki jim postiljajo tukaj vsak dan. No, dobro; ko so pa stili sorodniki onih, ki spe na njeni desni in levi, kaj je bila pravzaprav sosedinja njih ranjkih, — ali se niso zmisli-li, da se je treba ustaviti temu, da leži poleg njih, češ, da bi morali to vrsto žensk pokopavati v stran od drugih, tam-le med siromaki? Ali je to mogoče? No, pa sem jih postiljal tako, da sem jih postiljal pošteno odpravil, te debele na-puhneče, ki pridejo morda štiri- svojo vrnitev in me prosil, naj se keat na leto kvadrantu na grobo potrudim k njemu, ker je on tako svojih dragih, ki iz zgolj stiskate-

Gledal sem tega moža, in veči-ni mojih čitateljev ni treba raz-lagati gignjenja, ki sem ga občutil ob njegovih besedah.

Brezdovmono je to opazil, kajti nadaljeval je:

— Pravi, da jih je bilo veli-ko, ki so zapravili dušo in telo ra-di nje, in da jih je imela mnogo, ki so jo oboževali. In če zdaj po-mislím, da ni niti enega od vseh teh sem, da bi ji kupili eno evet-lico, se mi zdi to čudno in tudi za-lostno. Toda kaj ta, ta ima vsaj svoj grob in vsaj enega, ki se je spominja, ki opravlja svojo dolž-nost za vse druge. Toda koliko jih imamo tu revic, iste vrste in iste starosti, ki jih pomečejo kar v skupne grobe... In meni jo hu-do pri sreč, ko slišim bobneti nji-hove borne krste v jano. In ni ga, ki bi povprašal še kdaj po njih. O, bogve, da ni vesel naš posel, če človeku še ni zamrlo srce. Kaj hočete, — močnejše je kakor jaz. Imam sam hčerko, lepo dvajset-letno dekle, in vselej, ko odprejo nov grob za ubožico v njenih le-tih, se spominam svojega otroka.

In naj bo ona, ki jo pokopujejo, bogata ali revna, ne morem se u-braniti, da bi me ne bolelo v srcu. Toda jaz vas dolgočasim s svojim govorčenjem in vi niste prišli za to se-.

Moja naloga je bila, da sem vas pripeljal h grobu gospo-sdične Gautier, in s tem sem jo iz-vršil. — Ali vam morem biti še v čem na uslugo?

— Ali veste morda naslov go-spada Armanda Duvala?

— Da, stanuje v ulici X. V to ulico vsaj sem šel po denar za vse te evetlice, ki jih vidite tu.

— Hvala, prijatelj!

Se enkrat sem se ozrl na to go-milo evetno in skoraj bi bil pogle-dal v nje globine, da bi videl, kaj je naredila zemlja iz lepe stvari božje, ki so ji jo vrgli v žrelo. Od-šel sem res ves potrt in žalosten.

— Ali bi gospod rad posetil go-spada Duvala? me je vprašal vrtar, ki je stopal ob moji strani proti izhodu.

— Da.

— Toda jaz sem gotov, da ga ni nazaj, ker sicer bi ga bil videl že tu.

— Vi ste torej prepričani, da ni pozabil Margerite?

— Ne samo to, ampak jaz bi stavl celó, da želi spremeniti njen grob samo zato, ker jo želi še enkrat videti.

— Kaj?

— Prva njegova beseda, ko je došel sem, je bila, kaj naj stori, da bi jo še enkrat videl. To je mo-gocne doseči seveda le na ta način, da se jo prenese drugam, in jaz sem ga poučil o vseh formalno-stih, ki jih je treba v ta namen; in vi veste, da se zahteva, predno se prenese mrtlica iz enega v drug grob, da je potrjena njegova identiteta, da je dovoljeno edino le članom njegove družine, zahte-vati tak prenos, in da se mora vr-šiti pod nadzorstvom policijskih komisarjev. Gotovo je torej, da je šel gospod Duval radi tega h go-sposdični Gautier in da bo njegova prva pot, ko se vrne, sem k nam.

Z vrtarjem sva prišla do poko-paliških vrat; zahvalil sem se mu še enkrat, stisnil mu v roko nekaj drobca ter se napotil tja, kamor me je poslal.

Armand se ni bil še vrnil.

Pustil sem pri njem par besed, preceš ga, da me takoj poseti, ali od drugih, tam-le med siromaki? pa mi naznani, kje bi se našla.

Že drugo jutro sem prejel od poštene odprave, te debele na-puhneče, ki pridejo morda štiri- svojo vrnitev in me prosil, naj se keat na leto kvadrantu na grobo potrudim k njemu, ker je on tako svojih dragih, ki iz zgolj stiskate-

sem, da res ne more z doma.

Proslava dr. Kreka na Trsatu.

“Jugoslovan” poroča:

Hrvatje na Reki in Sušaku, v domu naših starih bo-jevnikov Frankopanov, so napravili v nedeljo 11. novem-bra lepo proslavo očetu jugoslovanske ideje dr. Kreku. Slavnost se je vršila v novi veliki društveni dvorani fran-čiškanskega samostana na Trsatu. Na odru je bila okra-sena slika dr. Kreka.

Program se je izvršil sijajno. Na dnevnem redu je bilo petje, mešano in moško, med drugimi “Slovenec in Hrvat”, deklamacija “Soči”, tamburanje slovenskih na-rodnih pesmi; profesor dr. Pelz, starešina kat. akad. dr. “Hrvatske” pa je podal izbornu, pesniško sestavljeno ka-rakteristiko dr. Kreka.

H koncu je nastopil povabljeni gost iz Ljubljane ter razvijal, kako moremo združeno Jugoslavijo, katero ide-jo je zamislil dr. Krek, z vsemi silami kulturno dvigniti; kako ves naš jug v smislu in duhu dr. Krekovem prepre-ti z organizacijami materialne in moralne kulture: po-sojilnice, zadrage vsake vrste, društva za izobrazbo, ve-rske zlasti mladinske organizacije, organiziran boj zoper ljudske napake: alkoholizem, nenravnost, psovke; kako moramo vse svoje moči, ki smo jih doselej trtili v lju-tem strankarskem boju, posvetiti blaginji naroda; kako so Slovenci, Hrvti in Srbi drug od drugega učili; kako dvigniti zlasti našega seljaka, ki je glavni činitelj našega naroda, da bo ta naš narod ne samo svoboden in združen, marveč i osrečen gmotno in duševno.

Po končani slavnosti so podpisali in odposlali odlični udeležniki sledečo zaupnico:

Slavnemu Jugosl. klubu

na Dunaju.

Podpisani Hrvatje in Slovenci, zbrani 11. novembra na svetem Trsatu in slaveč spomin velikega dr. Kreka, očeta jugoslovanske ideje, pošiljamo slavnemu Jugoslo-vanskemu klubu in posebej še odličnemu načelniku, vele-častitemu gospodu dr. Korošen, svojo najiskrenejšo za-hvalo za tako odločno, možato in nevstrašeno nastopanje in zastopanje naše velike rešilne ideje. Mi vas, veledenje-ni gospodje poslanci, ki vam je v tem velikem in usodnem času izročena v roke usoda našega slovensko-hrvatskega naroda, v tej pogumni borbi za našo svobodo občudujemo, pa se tudi nadejamo, da boste v tej sveti borbi neupoglj-i-vo stali in vstrajali ter neizprosno posledno izvrševali o-poroko nepozabnega nam dr. J. reka, dokler ne bomo vi-deli svojega ideala uresničenega.

Čisti dohodek za Krekov spomenik nad 300 kron.

VI.

Armanda Duvala sem našel v bil prišel veliko prej. Komaj sem bil tam dobi, ko me je zgrabila mrtlica, da sem moral ostati v po-stelji.

Podal mi je roko, ki je skoraj pekla.

— Saj imate mrtlico! sem mu rekel.

— Ne bo nič hudega. Nekoliko preveč se mi je mudilo, se je na-smehnil.

— Bili ste torej pri Margeriti-ni sestri?

— Da; a kako veste vi to?

— Hm, vem. In ste dosegli, kar ste hoteli?

— Da. Toda še enkrat: Kdo vam je povedal vse to in celo, po kaj sem šel?

— Vrtar na pokopališču.

— Vi ste videli grob?

Komaj sem našel toliko pogu-ma, da sem pristdil, kajti njegov glas je pričal še vedno, da ga ža-lost zgrabi vsakokrat znova, če ga le kaj ali kdo spomni, kaj se je zgodilo.

Prikimal sem torej samo z glavó.

— Ali skrbí pošteno za evetli-ce? je vprašal.

Dve debeli solzi sta zdrknili na bolnikovo lice in obrnil se je ta-kovj vstran, da bi jih jaz ne videl.

Naredil sem se, kakor da nisem ničesar opazil, nato pa sem posku-sil napeljati pogovor na drug predmet.

— Tri tedne je, kar ste odšli, kaj ne? sem ga vprašal.

Armand je potegnil iz roko čez oči ter odgovoril:

— Ravno tri tedne.

— Dolgo ste hodili.

— O, nisem bil vedno na poti.

Štirinajst dni sem ležal, sicer bi

bil prišel veliko prej. Komaj sem bil tam dobi, ko me je zgrabila mrtlica, da sem moral ostati v po-stelji.

Podal mi je roko, ki je skoraj pekla.

— Saj imate mrtlico! sem mu rekel.

— Ne bo nič hudega. Nekoliko preveč se mi je mudilo, se je na-smehnil.

— Bili ste torej pri Margeriti-ni sestri?

— Da; a kako veste vi to?

— Hm, vem. In ste dosegli, kar ste hoteli?

— Da. Toda še enkrat: Kdo vam je povedal vse to in celo, po kaj sem šel?

— Vrtar na pokopališču.

— Vi ste videli grob?

Komaj sem našel toliko pogu-ma, da sem pristdil, kajti njegov glas je pričal še vedno, da ga ža-lost zgrabi vsakokrat znova, če ga le kaj ali kdo spomni, kaj se je zgodilo.

Prikimal sem torej samo z glavó.

— Ali skrbí pošteno za evetli-ce? je vprašal.

Dve debeli solzi sta zdrknili na bolnikovo lice in obrnil se je ta-kovj vstran, da bi jih jaz ne videl.

Naredil sem se, kakor da nisem ničesar opazil, nato pa sem posku-sil napeljati pogovor na drug predmet.

— Tri tedne je, kar ste odšli, kaj ne? sem ga vprašal.

Armand je potegnil iz roko čez oči ter odgovoril:

— Ravno tri tedne.

— Dolgo ste hodili.

— O, nisem bil vedno na poti.

Štirinajst dni sem ležal, sicer bi

bil prišel veliko prej. Komaj sem bil tam dobi, ko me je zgrabila mrtlica, da sem moral ostati v po-stelji.

Podal mi je roko, ki je skoraj pekla.

— Saj imate mrtlico! sem mu rekel.

— Ne bo nič hudega. Nekoliko preveč se mi je mudilo, se je na-smehnil.

— Bili ste torej pri Margeriti-ni sestri?

— Da; a kako veste vi to?

— Hm, vem. In ste dosegli, kar ste hoteli?

— Da. Toda še enkrat: Kdo vam je povedal vse to in celo, po kaj sem šel?

— Vrtar na pokopališču.

— Vi ste videli grob?

Komaj sem našel toliko pogu-ma, da sem pristdil, kajti njegov glas je pričal še vedno, da ga ža-lost zgrabi vsakokrat znova, če ga le kaj ali kdo spomni, kaj se je zgodilo.

Prikimal sem torej samo z glavó.

— Ali skrbí pošteno za evetli-ce? je vprašal.

Dve debeli solzi sta zdrknili na bolnikovo lice in obrnil se je ta-kovj vstran, da bi jih jaz ne videl.

Naredil sem se, kakor da nisem ničesar opazil, nato pa sem posku-sil napeljati pogovor na drug predmet.

— Tri tedne je, kar ste odšli, kaj ne? sem ga vprašal.

Armand je potegnil iz roko čez oči ter odgovoril:

— Ravno tri tedne.

— Dolgo ste hodili.

— O, nisem bil vedno na poti.

Štirinajst dni sem ležal, sicer bi

Vestno zdravilo dela čudeže.

Trinerjeva zdravila uživajo že 30 let nenavadno zaupanje. — In to čisto po pravici, kajti vestnost izdelovatelja dobiva zaupanje in posplošenje pri kupeih. Zda je bilo potreba nekoliko zvišati cene. — Mi smo se dolgo časa zoperstavliali naraščanju cen vseh potrebnih in razpošiljenja, toda novi vojni davki so nas prisilili nekoliko zvišati cene. — Vsak prijatelj Trinerjevih zdravil bo izprevidel, da mora tudi lekarnar plačati več, če smo mi prisiljeni plačati več in da se temu na noben način ni mogoče izogniti. — Toda izvrstna kakovost in pristnost Trinerjevih zdravil bo v polni meri zadostila vsakega od-jemalca.

TRINER-JEV ameriški Elixir grenkega vina

ima vsled tega tako izvrstne uspehe, ker povzroča, da izgubi bolezen svoje izvore. Devetdeset odstotkov vseh bolezní ima izvor v želodcu. Trinerjev Ameriški Elixir očisti želodec in odstrani iz črev vse za-ostale stvari ter strupene substance, ki so izvor uničujočih bacilov, ter uničujejo redno delovanje črev. V Trinerjevem zdravilu ni nobene kemikalije, pač pa samo izvrstna grenka zdravilna zelišča in rdeče vino. Pri zaprtju, neprebavi, glavobolu, migreni, nervoznosti, splošni oslabelosti ter pri posebnih želodčnih slabostih, pri premeni življenja žensk ali pri majnarjih in drugih delavcih, ki vdihavajo pline, se bo vsakdo lahko prepričal o učinkoviti vrednosti tega zdravila.

V vseh lekarnah.

TRINERJEV LINIMENT

prodre vedno v pravi sedež bolezni in vsled tega je pri revmatizmu, nevralgiji, revmatskih boleznih, okorelosti udov itd. njegova pomoč hitra in uspešna. Nadalje je tudi izvrstno sredstvo proti izvinjenju, napetosti, oteklinam itd. in po vdrgavanju mišic, po kopeli nog od-strani vso utrujenost. V vseh lekarnah.

TRINER-JEV ANTIPURIN je zelo uspešno in pomirjujoče anti-septično sredstvo za splošno notranjo uporabo. Uporablja se za grg-ljanje, izpiranje ust, izpiranje ran, uljes itd. V vseh lekarnah.

Zadnja najvišja odlikovanja podeljena Trinerjevim zdravilom na mednarodnih razstavah: Zlata Svetinja — San Francisco 1915, Grand Prix — Panama 1916.

JOSEPH TRINER,

Manufacturing Chemist,

1333--1343 SO. ASHLAND AVE.,

CHICAGO, ILL.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLENDAR

za leto 1918.

Razen koledarskega dela ima še sledečo vsebino:

Pesem.
Važen zgodovinski dokument.
Popolen pregled svetovne vojne.
Fraznik v Petelinji vasi.
Prag.
Problem Alzacije-Lotarinške.
Ukradeno pismo.
Red.
Veliki dobitak.
Razno o otrocih.
Doživljaj francoskega žurnalista.
Venizelos.
O postanku koledarja.
Nemški napadi s plinom.
Živali in aeroplani.
Ruska revolucija.
Program ruske socijalistične stranke.
Aforizmi.

Normalni potek ruske revolucije.
Rusija.
Nemški cilji in Rusija.
Padec rodbine Romanovcev.
Prednost brzojava.
Pesem jetnikov.
Kozaki in njih vojska.
Litvinski kmetje.
Nevidna pošlanica.
Buchar.
Čudne pogrebne določbe.
Album.
Krščanska svatba pri Kafrih.
Večni koledar.
Petelinji boji.
Nekaj za gosposdinje.
Šala.
Oglasi.

Koledar krasi nad trideset slik, izmed katerih jih je skoraj polovica s soške fronte.

Stane 35 centov.

Naroča se pri:

Slovenic Publishing Company

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK CITY, N. Y.

ZASTONJ FARM

NE DAJEMO, POCENI PRO-DAJAMO.

V slovenskih kolonijah v drža-vah Ohio, Pennsylvania in Ten-nessee v bližini mest Cleveland, Youngstown, Erie in Pittsburgh. Zemlja neizkoriščena po \$1.00 za akter na desetletno odplačila. Imamo tudi farme z blagom v najem. Vožnje stroške vračamo kupcem. Pišite po novi katalog na:

R. T. Hurdle Land Co.,
2242 East 14th St., Cleveland, O.

SLOVENSKO

podp. društvo

svete Barbare

KA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Incorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHER, 674 Abney Ave., Rock Springs, Wyo.
Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
Tajnik: FRANK PAVLOVČIČ, box 647 Forest City, Pa.
Pomoćni tajnik: AVUGUST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
Blagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pomoćni blagajnik in zaupnik: ANT. HOČEVAR, RFD. No. 2 box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nads. odbora: JOSIP PETERNEL, box 96, Wilkes, Pa.
1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 65, Burdine, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 13th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, B. Mineral, Kans.
1. porotnik: FRANK TEROPIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 543 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilce: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Osnovna društva, ostroma njih uradniki so naprošeni pošiljati vse do-
nosne direktne na glavna tajnika in nikogar drugega. Denar naj se pa po-
šilja edino potnim potnik, ekspresnih ali bančnih denarnih nakaznic, al-
kaj pa ne potnim potnikom, na naslov: Frank Pavlovčič, Farmers
& Miners National Bank, Forest City, Pa.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika
take pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznanijo uradu glav. tajnika, da
samore napako popraviti.

Gospodična Kara

Roman iz pariškega življenja.

Hector Malot. — Za Glas Naroda J. T.

39

(Nadaljevanje.)

Vrnila se je v svojo sobo, odprla zalepek ter brala:

— Midva se ne bova nikoli več videla. — Ves de-
nar, ki si ga potrošila, da si me vjela na limanec, ti bo
povrnil moj oče. — To pa seveda le v tem slučaju, če
me jutri zvečer ne bo več med živimi.

Leon Hauois.

Kara je vztrepetala in omahnila na tla. — Topot je bila resna
slabost, topot ni igrala komedije.

Kaj se je zgodilo, da se je Leon tako hitro premislil in zapustil
Karo? —

Ko je odhajal iz svojega stanovanja, je bil trdno sklenil, da
mora priti na čisto in se natančno prepričati o razmerah, v katerih
živi Madelajna.

Razburjen ni bil več, pač pa miren, silno miren kot so ljudje,
ki nameravajo napraviti nekaj velikansega.

Vedel je prav dobro, da ga je Madelajna pahnila od sebe in na-
dalje je tudi vedel, da ga ona ne bo nikoli več ljubila, pa naj napra-
vi to ali to. — Nekaj mu je pa vseno govorilo, da je Madelajna ne-
dolžna ter da je samo v rokah ljudi, kateri jo hočejo nesramno iz-
rabiti.

Najprej se je odpravil k advokatu Riollu. — Pogovarjala sta
se komaj pol ure.

Advokat ga je vprašal, kdo mu je to povedal.

Kljub temu da mu Leon ni črnil niti besedice o Kari, se je pri-
del advokat jeziti na njo ter mu praviti take stvari, da je moral Leon
zardeti.

Slednje ga je moral opomniti, naj ne govori tako o dami, kate-
re ljubimce je on.

— Povejte mi rajše, kdo je ta gospod Euren?

— O, gospod Euren je bogat in vse časti vreden človek. — O
njem ne več ničesar slabega.

— Če se ne motim — je odvrnil Leon, — je gospod Euren zelo
velik babjek.

— Babjek? — Kaj mislite s to besedo?

— No, to je vendar čisto enostavno. — Gospod Euren ima pre-
cej denarja ter ga zapravlja z ženskami. — Zdi se mi, da mu je žen-
sko krilo nad vse na svetu. — Morda ste vi boljše poučeni, toda jaz
bi rekel, da ni tak.

— Ali mi hočete dati njegov naslov?

— Njegov naslov? — je vzkliknil Riolle ter ga nezaupljivo po-
gledal. — Gospod jaz se skoraj bojim, da boste mojemu prijatelju
kaj napravili. — Kaj slabega namreč. — Tega bi za ves svet ne ho-
tel. — Ne vem, če bi se predznil...

— Ne bojte se. — Jaz ne bom gospodu Eurenu napravil nič-
esar slabega pa tudi nič dobrega. — Jaz bom izpolnil samo svojo dol-
žnost, ki me veže do moje sorodnice.

— Kako? — se je začudil advokat. — Ali ste vi morda sorodnik
gospodične Bourdon? — Ta dama mi je vendar povedala, da ima
v Parizu nobenega sorodnika ter da sploh nikogar ne pozna v Pa-
rizu.

— To je lahko mogoče. — Moja sestrčina, gospodična Hauois
je imela najbrž dovolj vzroka, da je prikrila svoje pravo ime.

— Oh, o tem pa še slutiti nisem.

Riolla ga je hotel še nekaj vprašati, toda Leon ga je prekinil
in mu rekel, da mu mora na vsak način povedati naslov gospoda
Eurena.

Advokat je nekaj časa premišljeval, če naj odgovori ali ne. —
Slednje mu je vseeno povedal, kaj stannje.

Sele, ko je bil na cesti, je začel trezno misliti. — Da bi šel naj-
prej k Eurenu, se mu ni zdelo ravno primerno.

Spomnil se je na prijatelja svojega očeta, gospoda Byassona, to-
da, da bi šel k njemu, se mu je zdelo nekoliko prepozno.

Namodoma se je nečesa spomnil, skočil v bližnji voz ter se od-
peljal pred hišo, kjer je stanovala Madelajna. Vrata so bila k sreči
odprta, tako da mu ni bilo treba buditi vartarja.

Predno je pozvonil, je poslušal pred njenimi vratmi.

Slušal je govorjenje, ki je postajalo vedno močnejše, in razloč-
neje.

— Kaj je to?

Natančno je slušal zvonki Madelajnin glas.

Temu glasu je odgovarjal možki.

Leonu se je zdelo, da se možki jezi in proklinja.

Natančno je slušal, da se rekla Madelajna:

— Stran, stran od tukaj! — Ne približajte se mi! — Še, še, še...

rak, pa bom odprla okno in kričala na pomoč.

— Ne, tega ne boš storila, moja golobica! — je odvrnil možki.

— Ti prekrasna moja deklica!

Tedad je pa nastal v sobi ropot.

Leon je natančno slušal, kako se je prevrnil stol in kako je pa-
dlo še nekaj težkega na tla.

— Na pomoč, na pomoč! — je kričala Madelajna.

Leon se je zaletel z vso silo v vrata in vrata so padla iz tečajev.
Kar je opazil, mu je zadostovalo, da je kot tiger planil na mož-
kega, kateri je držal Madelajno krog pasu.

Deklca je prišla tečaj opazila, ko ji je bila moč skoraj že
čisto pošla.

Leon je zgrabil možkega za rameni ter ga s silnim sunkom vr-
gel na zemljo.

Zatem se je obrnil k Madelajni, ki se je bila medtem onesvestila.
Toda pomagati ji ni mogel, kajti medtem se je bil gospod Euren že
pobral ter prijel svojega nasprotnika od zadaj.

Nastala je strahovita borba. Orjaški Nemec je Leona tako sti-
skal, da bi mu bil skoraj zdrobil prsi. — Prosto je imel samo desni-
co. — S to ga je tako silno udaril v obraz, da se mu je kri iz nosa in
ust pocedila ter da je Leona izpusil.

— Kdo ste? — je vprašal Euren s pridruženim glasom.

— To vas jaz vprašam.

— Ne, meni morate odgovoriti, kajti jaz se nahajam tukaj v
svojem lastnem stanovanju.

— Da je stanovanje gospodične Bourdon vaše stnovanje? — se
je začudil Leon.

— Da, gospod, toda gospodična Bourdon pripada meni in jaz
sem ji dovolil, da sme tukaj stanovati.

— Torej ste vi gospod Euren?

— Da, gospod.

— Oh, vidite, ravno vas sem iskal. — Jaz sem Leon Hauois in
ta dama tukaj je moja sestrčina. — Menda boste izprevideli, da je
vaša navzočnost zaenkrat brezpotrebna?

— Kaj, pa če nečem oditi?

— Potem bom pa poklical skozi okno stražnika. — Če vas moja
beseda ne bo odpravila od tukaj, vas bo policija.

Euren, ki je bil najbrže nekoliko pijan, se je zakrohotal.

— Res? — Vi mi grozite s policijo! — To je pa v resnici nekaj
lepega in pomembnega. — Upam, da se bova brez jeze malo druga-
če pomenila. — Svečano vam zapovedujem, da takoj odidete.

— Da, odšel bom, toda ne brez svoje sestrčice.

— Brez vaše sestrčice? — se je zakrohotal Euren. — Gospodi-
čna Bourdon nima niti staršev niti drugega sorodstva, ampak ima
samo enega gospoda, in ta gospod sem jaz.

— Se eno tako besedo, gospod, pa bom odprl okno. — Jaz mi-
slim, da ste se sedaj že toliko ohladili, da lahko spoznate, kaj ste za-
krivili. — Ako vas naznanim, vam ne odide par let ječe.

(Dolje prihodnjič).

Veliki vojni atlas

vojskujocih se evropskih držav in pa ko-
lonijskih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

CENA SAMO 25 CENTOV.

STENSKO MAPO CELE EVROPE \$3.00.

VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI STRANI ZB-
DINJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA CELI SVET.
CENA \$3.00.ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DAL-
MACIJE Z MEJO AVSTRO-OGRESKE Z ITALIJO. —
CENA JE 15 CENTOV.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR.

—000—

Rojakom naznanjamo, da smo stopnikov. Doslej je naročenih še
začeli razposiljati Koledar. Rojaki več kot 6000 istov. Te bomo naj
v Clevelandu ga laho dobe pri pre- prej razposiljali. Ker smo tiskali Ko-
družnici trdke Frank Sak- ledarja le omejeno število, opozar-
ser, 6104 St. Clair Ave., drugod jamo vse, ki ga hočejo imeti, naj ga
oo Ameriki pa pri večini naših za- takoi naroče. Uredništvo.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortlandt St.,

New York, N. Y.

POUČNE KNJIGE:

Ahnov nemško-angl. tolmáč vezan —50
Domači zdravnik v hrvatskem jeziku, vezan —60
Hitri računar (nemško-angl.) vezan —50
Poljedelstvo —50
Popolni nauk o čebelarstvu, vez. \$1.00
Sadjarstvo v pogovorih —25
Schimpffov nemško-slov. slovar \$1.25

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Hipnotizem —35
Doli s orožjem —50
Mecija 2 zvezka —60
Odkritje Amerike —\$1.00
Pegam in Lambergar —25
Pod Robom, St. Večernice —30
Postrežba bolnikom —50
Slov. novele in povesti —50
Socijalizem —\$1.15
Socijalna demokracija —10
Trina in in tretjeja —50
Učna živinoreja —50
Veliki slovensko-angliski tolmáč \$2.00
Trojka —50

Vojna na Balkanu 13 zvez. \$1.50
Zgodovina c. kr. pošpika št. 17 s slikami —50
Življenje na avstrijskem dvoru ali smrt cesarjeviča Rudolfa —75

RAZGLEDNICE:

Newyorške, božične, velikonočne in noveletne komad po ducat —25
Album mesta New York s kras-
nimi slikami —25

ZEMLJEVIDI:

Avstro-italijanska vojna mapa —15
Avstro-ogrski, veliki vezan —50
Celi svet mali —10
Celi svet veliki —25
Evropa vezan —50
Vojna stanaka mapa —\$3.00
Vojni atlas —25
Zemljevidi: Ala, Aris, Colo, Cal. itd. po —25
Združenih držav mali —10
Združenih držav veliki —25
na drugi strani pa celi svet \$3.00

Opomba: Naročnikom je pošiljati denarno vrednost, bodisi v gotovini,
bodisi nakaznici ali postnem nakaznem. Pošiljati je pri vseh cenah do vpla-
nila.

HARRIS & WING, WASH.

Glavni svetovalec zvezne trgovske
komisije, Walsh.

Iščem svojega prijatelja ali sva-
ka FRANKA MULC. Doma je
iz Tudoba pri Ložu. Prosim ee-
njene rojake, če kdo ve za nje-
gov naslov, da mi naznani, ali
naj se pa sam oglasi. — Joseph
Baraga, 1527 West 102nd St.,
Cleveland, Ohio. (5-8-1)

Dr. LORENZ.

Jaz sem edini slovensko govo-
reči specializist moških bolezni v
Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. do-
polodne do 8. ure zvečer. V pet-
kih od 9. do polodne do 2. popol.
V nedeljo od 10. dop. do 2. popol.
DR. LORENZ,
specialist moških bolezni,
644 Penn Ave. II. nadst. na ulici,
Pittsburgh, Pa.

POZOR ROJAKI

Najuspešnejše mazilo za čenčaste lasa, za-
kor tudi za moške brke in brado. Od te-
ga mazila nastanejo v stih tednih krasni
svetli in dolgi lasje kakor tudi moški
krasni brki in brada in se bodo odpešali
in ostali. Revmatizem, kosti ali trga-
je v rokah, nogah in v križu, v osem
dneh popolnoma odpravim, rane, opekline,
bule, ture, kraste in grinte, potne noge,
kurja očesa, osebne v par dnevih popo-
loma odstranim. Kdor bi moje zdravila
brez cene rabi na danim na \$3.00.
Pišite takoj po cenik, ki ga takoj pošljem
nazaj.
Krasni Spati KOLEDAR na leto 1917
nazaj.

JAKOB WAHČIČ,

6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

NAZNAVILLO.

Cenjenim rojakom v Chicago in
sploh v državi Illinois naznanja-
mo, da jih bo v kratkem obiskal
naš zastopnik

Mr. Janko Pletko,

ki je pooblaščen sprejemati naro-
čnino za "Glas Naroda" in izdajati
tiskovinske potrdila. On je pred leti
že večkrat prepotoval države, v
katerih so naši rojaki naseljeni in
je povsod dobro poznan. Upati je,
da mu bodo šli rojaki v vseh ok-
lih na roko, posebno če, kaj ima
vzvarjeno kosa caha.

Rojaki naročajo se na "Glas Na-
roda" najbrže slovenski časnik v Koro-
nskih državah.

OPOMIN.

Rojak v Utah, opominjam te,
ako se mi ne oglasiš v 14 dneh in
ne poravnas svoj star dolg, ki mi
ga dolguješ, bom primoran obelo-
daniti te s polnim imenom in tudi
naslikan boš.

M. Salesina,
Box 446. Whitehall, Mich.

Iščem PETRA JAKŠETIČ, doma
iz Terpečan pri Ilirski Bistrici.
Notranjsko. Nahajal se je v dr-
žavi Michigan, zdaj pa je nekje
na jugu. Prosim cenjene roja-
ke, če kdo ve, da mi naznani,
za kar mu bom hvaležen, ali
naj se pa sam oglasi. — John
Prosen, Camp Prosen, Big Bay,
Mich. (5-8-1)

Pozor, rojaki! Spodaj podpisani
bi rad izvedel za svoja dva brat-
rance TONETA in ALOJZIJA
SURLA. Slušal sem, da se naha-
jata nekje v Pennsylvaniji
Prosim rojake širom Amerike,
če kdo kaj ve, da mi naznani,
ali naj se pa sama oglasi svo-
jemu bratrance: Frank Bartol,
432 Spring St., Pueblo, Colo.
(3-5-1)

Kje je JOŽEF HOČEVAR? Doma
je iz Blat, fara Dolenja vas pri
Ribnici. Izvedel sem, da se na-
haja v Pittsburghu, Pa. In kje
je moj sin ANTON HOČE-
VAR? Doma je iz Rakitnice, fa-
ra Dolenja vas pri Ribnici. Na-
haja se nekje v Minnesoti. Pro-
sim cenjene rojake, ako vedo za
njih naslov, da mi naznani.
Prvemu sem stric, drugi je moj
sin. — Martin Hočvar, 1014
East 41. St., Cleveland, Ohio.
(3-5-1)

Rojaki v ruskem in italijanskem
ujetništvu so prošeni, ako mi
more kateri poročati o mojih:
dveh bratih JAKOBU in
FRANCETU MAVKO, rojena
v Gor. Jezeru št. 4, pošta Stari
trg pri Rakeku, potem pa stu-
nujoča v Zirovniči št. 2 pri
Cirknici na Kranjskem, ker bi
jima rad pomagal. Kdor mi pr-
vi naznani njih pravi naslov,
mu pošljem 5 dolarjev nagra-
de. Moj naslov je: Valentine
Mavko, 879 E. 139. St., Cleve-
land, Ohio, U. S. America.

IŠČE SE

30 slovenskih delavcev na Rolling
Rock Farms, Westmoreland Co.,
Pa. Farmarsko delo, čistiti svet in
zravnati itd. Slovenski boarding
boss z ženo za kuharico; hrana 55
centov na dan. Naslovite na:

Joe Cornish,
c/o Rolling Rock Farms,
Laughlinstown, Pa.,
(5-16-1) Westmoreland Co.

Iščem svojo sestro MARIJO
PRIMO, doma iz Podgraja pri
Ilirski Bistrici. Pred dvema le-
toma se je nahajala na Davis,
W. Va., zdaj pa ne vem, kje je.
Prosim cenjene rojake, če kate-
ri ve za njen naslov, da ga mi
naznani, ali pa naj se sama o-
glasi svojemu bratu: Anton
Prime, R. 1, Roulette, Pa.

HARMONIKE

bodisi kakršneko vrste izdelujem in
popravljam po najnižjih cenah, a delo
trpežno in zanesljivo. V popravo za-
neudljivo vsako pošto, ker sem že nad
18 let tukaj v tem poslu in sedaj v
svojem lastnem domu. V popravo vza-
nem kranjske kakor vse druge harmo-
nike ter računam po delu kakoršne
kdo zahteva, brez nadaljnjih vprašanj.
JOHN WENZEL,
1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

SPODAJ OMENJENI ROJAKI IN ROJAKINJE

kateri imajo v rokah naša potrdila za denarne pošiljave, s številka-
mi, kakor so označene pod imenom, naj blagovolijo naznaniti prej-
komogoče svoj natančen naslov radi važne zadeve. Pisma katera sme
jim poslati, so se nam povrnila.

Trdka Frank Sakser.

Bachnik Frank No. 329639	Kastelic John No. 44708	Pintar No. 330843
Bartol J. No. 330733	Kraljič Martin No. 214380	Bosman Frank No. 44296
Bear Dan No. 260638	Kovač Frank No. 260641	Samide Frank No. 330721
Beljan Ana No. 319997	Lenarčič Josip No. 44555	Sinčič John No. 330763
Besens May Mim No. 330062	Meden John No. 331014	Spaniček Rom No. 328894
Bobič Vajo No. 260583	Merkun Anton No. 331355	Starčević Johan No. 331076
Božičković Djuro No. 260581	Mikolich John No. 323252	Tehier Anna No. 328896
Braun Mary No. 260643	Oswald Lucie No. 260632	Turk Charles No. 330351
Dolar Valentin No. 330086	Oswald Joe No. 260621	Turk Ivan No. 260647
Grgurič Blai No. 260573		Turk Jernej No. 329741
Gubert Giuseppe No. 323085		

MODERNO UREJENA
Tiskarna Glas Naroda

VSAKO RSTNE TISKOVINE
IZVRSUJE PO NIZKIH
CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRSUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNJSKO ORGANIZIRANA.

POŠTENOST 503

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠILJATE NA:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.